Col·legi Oficial de
Metges de Lleida

Butlletí Mèdic
Núm. 147 — Gener 2026

El benestar de qui sosté la salut

Notícies · Activitats col·legials · Medicina d'avantguarda · Històries de Metges

caser residencial | Preparats per a tu

Cures a domicili

Estem preparats per cuidar a casa

A Caser Residencial fa anys que ens dediquem a la cura de persones grans i dependents.

Tenim els millors especialistes i els recursos per garantir el seu benestar. Tot aquest suport i aprenentatge és el que portem a domicili a través de Caser Cuidados.

- Auxiliars sociosanitaris
- Fisioteràpia
- Logopèdia
- Teràpia ocupacional
- Podologia
- Atenció psicològica

Explica'ns les teves necessitats i et proposarem el millor pla.

900 323 323

caser-cuidados.com

Sumari Núm. 147 Gener 2026

S

04 Editorial

06 Acords i convenis de la Junta de Govern

08 Moviments COMLL

10 Notícies del CCMC

18 FAQs. Preguntes freqüents
Sobre el PIN col·legial
El certificat digital

20 Entrevista
Dra. Maria Montoya

22 Les seccions parlen

32 Noticies d'interès dels col·legiats

42 Actes institucionals i formacions

46 Actes organitzats per altres institucions

49 Debat
La salut mental dels professionals de la salut: un imperatiu ètic i deontològic
Qui cuida el que cuida?

52 Medicina d'avantguarda
Acreditació de la Unitat d'Hemostàsia de Lleida com a European Haemophilia Treatment Centre

57 Deontología Mèdica
L'us de les tecnologies de la informació i la comunicació al codi deontològic

60 Jurídic / Legal
Cap a l'atenció integrada, social i sanitària, de les persones

61 Metge Jove
¿Y quién me cuida a mí?

64 Biblioteca COMLL
"El cor, motor de vida"
"Yo decido"

66 Històries de Metges

72 Obituaris

Edita
COL·LEGI OFICIAL DE METGES DE LLEIDA
Av. Alcalde Rovira Roure, 41
25006 Lleida
T. 973 270 811
butlletimedic@comll.cat
www.comll.cat

Producció
Editorial MIC

DIPÒSIT LEGAL
L-842/1996 ISSN: 1576-074X

Consell de redacció
Dr. Francesc Abella Pons
Dr. Manel Camps Surroca
Dr. Joan Carrera Guiu
Dr. Josep M. Casanova Seuma
Dr. Josep Corbella Duch
Dra. Montse Esquerda Aresté
Dr. Joan Flores González
Dr. Josep M. Greoles Solé
Dr. Íñigo Lorente Doria
Dr. Lluís Marqués Amat
Dra. Montse Puiggené Vallverdú
Dr. Javier Trujillano Cabello
Dr. Joan Viñas Salas
Dra. Maria Chiné Segura
Pilar Castillo Cabezas (estudiant de medicina)

Direcció
Dra. Marta Ortega Bravo

E

En un moment històric marcat per grans transformacions i avenços en la pràctica clínica diària, es fa imprescindible reflexionar sobre l'estat actual del nostre col·lectiu, els metges, que sostenim, dia rere dia i de manera ininterrompuda, el sistema sanitari.

La sobrecàrrega laboral, les llargues jornades de treball i l'esgotament emocional, tan normalitzats en aquesta professió, constitueixen una problemàtica que amenaça la salut del nostre gremi i la qualitat de l'atenció que reben els nostres pacients.

A mi, qui em cuida?

Durant dècades, la figura del metge s'ha associat a una entrega sense límits, a una disponibilitat gairebé absoluta i a una resistència física i emocional que, en realitat, és insostenible a llarg termini. Som un col·lectiu al qual poques vegades se li ha concedit un espai per cuidar-se, però les noves generacions de professionals sanitaris ho estan posant de manifest. Busquen conciliar la vida personal amb la vocació, equilibrar la feina amb el descans, la formació amb la família, i la responsabilitat amb la salut mental. I tenen raó: cuidar-se no és un signe de feblesa ni és incompatible amb l'excel·lència; al contrari, n'és una condició necessària.

Els metges també som fills, parelles, pares i amics. També envellim, emmalaltim, ens preocupem, ens espanten els diagnòstics i ens aclaparen les incerteses. I, tanmateix, al nostre col·lectiu li costa reconèixer la pròpia fragilitat.

Per tot això, aquesta etapa de canvi hauria de servir per redefinir les prioritats del sistema sanitari: invertir en condicions laborals dignes, promoure torns raonables, garantir un descans adequat i fomentar equips de treball saludables. És també una manera de retenir talent, evitar l'abandonament de la professió i assegurar la continuïtat assistencial.

Cuidar el metge no és un acte de protecció corporativa, sinó un compromís amb tota la societat. Un professional descansat, valorat i acompanyat ofereix una millor atenció i comet menys errors. Invertir en l'autocura emocional del metge des del sistema sanitari i des de les institucions (com els col·legis de metges i les direccions assistencials) hauria de ser una inversió imprescindible. Perquè només quan reconeixem la nostra humanitat podem continuar oferint la millor versió de la nostra medicina.

En un temps d'avenços tecnològics sense precedents, és crucial recordar que la medicina continua sent, per damunt de tot, una trobada humana. I aquesta trobada només es pot mantenir viva si comencem per cuidar aquells que ens cuiden.

Dra. Ester Blasco
Vocal de la Junta de Govern del COMLL

En un momento histórico marcado por grandes transformaciones y avances en la práctica clínica diaria, se hace imprescindible reflexionar sobre el estado actual de nuestro colectivo, los médicos, quienes sostienen, día a día y de manera ininterrumpida, el sistema sanitario.

La sobrecarga laboral, las largas horas de trabajo y el agotamiento emocional, que tanto se han normalizado en esta profesión, son una problemática que amenaza la salud de nuestro gremio y la calidad de la atención que reciben nuestros pacientes.

¿A mí, quién me cuida?

Durante décadas, la figura del médico se ha asociado a una entrega sin límites, a una disponibilidad casi absoluta y a una resistencia física y emocional que, en realidad, es insostenible a largo plazo. Somos un colectivo al que rara vez se le ha concedido un espacio para cuidarse, pero las nuevas generaciones de profesionales sanitarios así lo están señalando. Buscan conciliar su vida personal con su vocación, equilibrar el trabajo con el descanso, la formación con la familia, y la responsabilidad con la salud mental. Y tienen razón: cuidar de uno mismo no es un signo de debilidad ni es incompatible con la excelencia; al contrario, es la condición necesaria.

Los médicos también somos hijos, parejas, padres y amigos. También envejecemos, enfermamos, nos preocupamos, nos asustan los diagnósticos y nos abruman las incertidumbres. Y, sin embargo, a nuestro colectivo le cuesta reconocer su fragilidad.

Por ello, esta etapa de cambio debería servir para redefinir las prioridades del sistema sanitario: invertir en condiciones laborables dignas, promover turnos razonables, garantizar el descanso adecuado y fomentar equipos de trabajo saludables. Es también una forma de retener talento, evitar el abandono de la profesión y asegurar la continuidad asistencial.

Cuidar al médico no es un acto de protección corporativa, es un compromiso con toda la sociedad. Un profesional descansado, valorado y acompañado ofrece una mejor atención, cometiendo menos errores. Invertir en el autocuidado emocional del médico desde el sistema sanitario y de las instituciones (como los colegios de médicos y las direcciones asistenciales) debería ser una inversión imprescindible. Porque solo cuando reconocemos nuestra humanidad podemos seguir ofreciendo la mejor versión de nuestra medicina.

En un tiempo de avances tecnológicos sin precedentes, es crucial recordar que la medicina sigue siendo, ante todo, un encuentro humano. Y ese encuentro solo puede mantenerse vivo si empezamos por cuidar a quienes nos cuidan.

A.C.

Acords i Convenis

A.

Acords

— Renúncia i nova incorporació a la Junta de Govern.

Es va informar de la renúncia de la vocal, Dra. Gemma Marín Banyeres, a qui la Junta va expressar públicament el seu profund agraïment per la seva implicació, dedicació i contribució al bon funcionament de l'òrgan col·legial durant el seu període de mandat.

En substitució seva, el president, Dr. Mur, va donar la benvinguda a la Dra. M. Mercè Matute, que es va incorporar a la Junta de Govern amb la finalitat de continuar impulsant les línies de treball institucionals i reforçar la representativitat del col·lectiu mèdic a la demarcació.

— Millora de les eines de comunicació corporativa.

Amb la intenció d'enfortir la comunicació entre el Col·legi i la col·legiació, la Junta Directiva va estudiar noves vies d'interacció àgil i eficient. En aquest sentit, es va proposar la implantació de WhatsApp com a canal complementari d'informació, destinat a la difusió ràpida de comunicats, avisos i continguts d'interès.

Aquesta eina permetria millorar la immediatesa i la capil·laritat de la informació, assegurant que els col·legiats poguessin rebre notificacions essencials de manera directa i adaptada als hàbits de comunicació del moment.

— Renovació de la Junta de la Secció de Teràpies Complementàries.

Es va informar de la presentació d'una candidatura única per a la renovació de la Junta de la Secció de Medicina Complementària del COMLL, motiu pel qual no va ser necessari dur a terme votacions.

La nova Junta va quedar constituïda per: presidenta, la Dra. M. Esther Álvaro Tejedor; secretària, la Dra. Josefa Macià Fornos; tresorer, el Dr. José Antonio Morales del Río; i, com a vocals, el Dr. Evaristo Galdeano Borra, Jordi Casellas Sureda, Marta Serra Jané i Maria Pilar Cuadrat Chico. La Junta Directiva va expressar el seu reconeixement als membres per la seva predisposició a assumir responsabilitats i continuar treballant pel desenvolupament i la consolidació d'aquesta Secció.

— Actualització de la Secció de Metges Sènior.

Es van presentar i aprovar els canvis en la composició de la Junta gestora de la Secció Sènior, orientats a revitalitzar l'activitat, ampliar la participació dels col·legiats jubilats i potenciar la seva presència en la vida col·legial.

Aquests ajustos responien a la voluntat d'impulsar iniciatives dirigides a aquest col·lectiu, part essencial de la memòria i trajectòria professional del COMLL.

— Creació d'una Comissió de Reconeixement a les Trajectòries Professionals.

En línia amb les bones pràctiques observades en altres corporacions professionals, la Junta Directiva va acordar constituir una Comissió de Reconeixement de Trajectòries Professionals.

Aquesta nova estructura tindria com a objectiu identificar, valorar i proposar premis i distincions adreçats a professionals, organismes, centres hospitalaris i institucions que haguessin destacat per la seva contribució rellevant a la medicina i al progrés de la salut a la demarcació.

Aquesta iniciativa va néixer amb la voluntat de posar en valor l'excel·lència, reforçar la cohesió col·legial i oferir un espai de reconeixement a trajectòries exemplars que mereixien visibilitat pública.

C.

Convenis

— Acord de cooperació entre el Consejo General de Colegios Oficiales de Médicos (CGCOM) i el Col·legi Oficial de Metges de Lleida (COMLL).

Aquest acord estableix un marc de col·laboració dirigit a desenvolupar diferents actuacions emmarcades en el Programa de Formació en Competències Digitals. L'objectiu és reforçar les habilitats tecnològiques dels professionals col·legiats i promoure iniciatives formatives conjuntes que contribueixin a la millora contínua de la pràctica mèdica.

— Col·laboració amb IDIAPJGol i el COMLL.

Un any més, s'ha reforçat la sinergia entre l'IDIAPJGol i el COMLL per fomentar la recerca clínica, epidemiològica i en serveis de salut en l'àmbit de l'atenció primària a Lleida. Aquesta col·laboració ha permès apropar l'activitat científica de l'IDIAPJGol als col·legiats i impulsar noves línies de treball conjuntes que faciliten la participació en projectes d'investigació.

— Conveni marc entre el Consell de Col·legis de Metges de Catalunya i el Consell de Col·legis Veterinaris de Catalunya.

Aquest conveni estableix una col·laboració interdisciplinària basada en el concepte One Health, integrant la salut humana i animal. Ambdues corporacions treballen conjuntament per millorar la prevenció, vigilància i control de malalties zoonòtiques, reforçant una visió integral de la salut.

— Conveni marc entre el COMLL i l'Associació de Sostenibilitat, Educació i Salut (ASES).

L'acord crea un entorn de treball comú per facilitar l'intercanvi d'informació i impulsar accions vinculades a la sostenibilitat, la promoció educativa i la millora de la salut comunitària.

— Acord de col·laboració entre el CGCOM i el COMLL per a la promoció de la acreditació de Desenvolupament Professional Continu (DPC).

Aquest acord impulsa l'acreditació d'activitats de desenvolupament professional continu, incloent-hi revisions d'articles científics, material educatiu, publicacions i activitats de formació mèdica continuada acreditades. L'objectiu és reconèixer l'esforç dels professionals en la seva actualització constant.

— Conveni de col·laboració entre l'Institut Català de la Salut (ICS) i el Consell de Col·legis de Metges de Catalunya (CCMC).

El conveni regula la provisió i gestió dels certificats digitals dels metges col·legiats que treballen a l'ICS, garantint una identificació digital segura i facilitant l'ús d'eines electròniques en l'àmbit assistencial.

— Contracte de manteniment amb l'empresa Kreum.

El COMLL ha signat un contracte de manteniment amb l'empresa Kreum per garantir el correcte funcionament tècnic de les instal·lacions de l'entitat.

Moviments del Col·legi de Metges de Lleida

Durant el 2025, el Col·legi de Metges ha experimentat diversos canvis destacats en la seva comunitat. Aquesta infografia recull les dades sobre noves altes de col·legiats, baixes, defuncions de membres i les distincions honorífiques. Una mirada visual per entendre l'evolució i reconèixer la contribució de cada membre a la professió mèdica.

Dades generals

↑ 174 Altes totals

↓ 93 Baixes

↑ 59 Altes MIR

58 Honorífics

Altes segons especialitat

174 Altes

74 Espanya

100 Altres Països

Al·lergologia	1
Angiologia i cirurgia vascular	1
Aparell digestiu	2
Cardiologia	4
Cirurgia general i digestiva	1
Cirurgia ortopèdica i traumatologia	2
Cirurgia toràcica	1
Endocrinologia i nutrició	1
Immunologia	1
Medicina del treball	1
Medicina familiar i comunitària	9
Medicina general	133
Medicina intensiva	1
Medicina interna	2
Medicina nuclear	1
Medicina preventiva i s.p.	1
Nefrologia	2
Neurocirurgia	1
Neurofisiologia clínica	2
Pediatria	5
Psiquiatria	2

Moviments COMLL 2025

Mapa de la procedència internacional (Altes generals i MIR)

Mapa de la procedència nacional

Lleida: 19
Barcelona: 15
Girona: 1
Tarragona: 3
Zaragoza: 8
Guipúzcoa: 1
Badajoz: 1
València: 4
Navarra: 2
Balears: 5
Málaga: 1
Madrid: 2
Burgos: 2
Ciudad Real: 1
Castelló: 1
Guadalajara: 1
Huesca: 2
Oviedo: 1
León: 1
Sevilla: 1
Alacant: 1
La Rioja: 1
Santa Cruz de Tenerife: 1

18 de juliol de 2025

23a Jornada d'Estiu de la Professió Mèdica: treball en xarxa per millorar l'atenció als pacients

El treball en xarxa entre professionals i organitzacions sanitàries, i el seu impacte en la qualitat assistencial, la satisfacció dels professionals, l'optimització de recursos i la generació de coneixement, va centrar la *23a Jornada d'Estiu de la Professió Mèdica* del Consell de Col·legis de Metges de Catalunya (CCMC).

La trobada, sota el títol *Fem xarxa: compartim per millorar la salut de les persones*, es va celebrar el passat *18 de juliol a Puigcerdà*, en el marc de la Universitat d'Estiu Ramon Llull i amb la col·laboració de l'Associació Universitària de Cerdanya (AUCer).

La jornada va reunir professionals de diferents àmbits assistencials i territorials, que van presentar **dotze experiències concretes de treball en xarxa**. L'acte inaugural va comptar amb la participació del president del CCMC i del Col·legi de Metges de Lleida (COMLL), **Ramon Mur**; el coordinador mèdic d'AUCer, **Enric Subirats**; la responsable de formació d'AUCer, **Maria Josep Puente**; el director gerent de la Fundació Hospital de Puigcerdà, **Miquel Abrantes**, i el director general adjunt de l'Hospital de Cerdanya, **Grégory Guibert**.

La conferència inaugural va anar a càrrec de **Josep Samitier**, director de l'Institut de Bioenginyeria de Catalunya (IBEC), que va destacar que el treball col·laboratiu, tant a escala nacional com internacional, "forma part de l'ADN de l'IBEC" des de la seva creació.

- **1a taula**

La primera taula, moderada per **Anna Carreras**, directora d'Urgències de l'Hospital Germans Trias i Pujol i membre de la Junta de Govern del CoMB, va abordar la innovació en els models organitzatius per superar la fragmentació del sistema. **Elisabet Descals**, directora assistencial d'Atenció Primària i a la Comunitat (APiC) de l'ICS, va defensar el paper central de l'atenció primària com a eix vertebrador del sistema i va remarcar la importància de "treballar i pensar conjuntament". **Xènia Acebes**, directora assistencial de l'Hospital de Sant Pau, va assenyalar el temps, l'energia i la generositat com a claus del treball en xarxa, i va exposar exemples de xarxes clíniques compartides amb altres hospitals. **Mireia Llonch**, directora operativa per a la transformació de l'atenció intermèdia del Departament de Salut, va destacar la necessitat d'un model més transversal que integri serveis sanitaris i socials, especialment en l'àmbit geriàtric i de cures pal·liatives. **Núria Casalé**, directora d'operacions del SEM, va subratllar que el treball en xarxa és imprescindible en l'atenció a les emergències.

- **2a taula**

La segona taula, centrada en el **treball en xarxa a l'atenció primària** i moderada per **Beatriu Bilbeny**, va presentar quatre experiències adaptades a diferents territoris, tres de les quals formen part dels Centres de Salut Integral de Referència (CSIR). **Marta Serrarols**, de l'EAP Vic Sud, va exposar un model d'atenció primària amb integració social basat en lideratges compartits i col·laboració amb el territori. **José María Palacín**, de l'EAP 11 de Setembre de Lleida, va explicar el model COMFIA-UBA3, que millora l'accessibilitat, redueix la burocràcia i limita la demora de visita a 48 hores. **Ester Fages**, gerent d'APiC de Girona de l'ICS, va presentar un projecte de detecció precoç de l'apnea obstructiva del son que ha augmentat significativament el diagnòstic i reduït les llistes d'espera. **Lydia Orselli**, de l'EAP Sardenya de Barcelona, va destacar el paper de l'assistent clínic i els seus beneficis en el seguiment de pacients crònics.

- **3a taula**

La darrera taula, moderada per **Maria Chiné**, vicepresidenta del COMLL, va recollir experiències de treball en xarxa en altres àmbits assistencials. **Òscar Bernadich**, director assistencial de l'Hospital de Berga, va presentar el projecte CRITIC.Cat, que permet atendre pacients crítics mitjançant connexió telemàtica amb una UCI de referència. **Laia Llobera**, de l'Institut Català d'Oncologia, va exposar un model de xarxa oncològica que apropa l'atenció especialitzada als hospitals propers al domicili del pacient. **Gemma Férriz**, del Consorci Sanitari Integral, va posar el focus en la necessitat d'enfortir el treball en xarxa en la docència i la formació de residents. **Mònica Povedano**, de l'Hospital de Bellvitge-IDIBELL, va presentar un pla pioner d'acompanyament a pacients amb ELA que acosta l'atenció terciària al territori.

La jornada també va incloure la conferència *Trencant el sostre de vidre: el cas clínic de les dones en la ciència*, a càrrec de **Marta Aymerich**, directora d'eHealth de la UOC, presentada per la presidenta del CoMB, **Elvira Bisbe**, i la ponència de cloenda *Acronímia*: el joc de la sigla, de l'escriptor Màrius Serra, presentada per l'expresident del CoMB **Jaume Padrós**.

L'acte de cloenda va comptar amb la participació de l'alcalde de Puigcerdà, **Joan Manel Serra**; el secretari general de la Universitat Ramon Llull, **Ramon Vilar**; el vicepresident del CoMB, **Jaume Sellarès**, i la presidenta d'AUCer, **Maria Àngels Terrones**.

Podeu ampliar la notícia a:

8 de setembre de 2025

La Junta del CCMC es reuneix amb la ministra de Sanitat per abordar els reptes urgents de la professió

Els presidents dels quatre col·legis de metges de Catalunya, com a integrants de la Junta de Govern del Consell de Col·legis de Metges de Catalunya (CCMC), es van reunir el 8 de setembre, amb la ministra de Sanitat, *Mónica García*, a la seu del ministeri, per abordar els principals reptes relacionats amb la professió mèdica i amb el sistema de salut que, tal com van destacar els presidents catalans, "exigeixen la implementació de canvis i nous enfocaments de manera prioritària i no demorable".

Els temes que els presidents catalans van posar sobre la taula requereixen l'atenció i la iniciativa del ministeri de Sanitat per tal de fer possible els canvis necessaris que permetin avançar i donar solució a problemes que posen en risc el bon funcionament del sistema, la qualitat assistencial i les condicions dels professionals.

Van assistir a la reunió amb la ministra el president del CCMC i president del Col·legi de Metges de Lleida (COMLL), **Ramon Mur**; la vicepresidenta del CCMC i presidenta del Col·legi de Metges de Barcelona (CoMB), **Elvira Bisbe**, i els vocals del CCMC **Sergi Boada**, president del Col·legi de Metges de Tarragona (COMT); i **Josep Vilaplana**, president del Col·legi de Metges de Girona (COMG).

Els principals temes que els representants del CCMC van plantejar a la ministra de Sanitat van ser:

- **Demografia mèdica i necessitat de planificació**

Els presidents van alertar del dèficit de professionals derivat de la manca de planificació, que ha dificultat el relleu generacional, especialment en els darrers quinze anys. Van remarcar que més del 40% dels metges estrangers afiliats a la Seguretat Social a l'Estat exerceixen a Catalunya, fet que evidencia una problemàtica especialment greu al sistema sanitari català i la necessitat de mesures.

- **Sistema d'accés als estudis de grau de Medicina**

Es va insistir en la necessitat de revisar l'oferta de places i el sistema d'accés al grau de Medicina. A Catalunya s'ofereixen poc més de 1.300 places anuals, una xifra inferior a la d'altres comunitats amb menys població. A més, el sistema de districte únic fa que més del 40% de les places siguin ocupades per estudiants d'altres comunitats, que majoritàriament no es queden a Catalunya un cop finalitzada la formació.

- **Agilització de la resposta a les sol·licituds de reconeixement dels títols d'especialitats cursades en països extracomunitaris**

El CCMC va denunciar els retards, que poden arribar fins als cinc anys, en la resolució de les sol·licituds de reconeixement d'especialitats cursades fora de la Unió Europea. Es va reclamar l'agilització dels processos i es va reiterar la disposició dels col·legis a col·laborar en les tasques d'avaluació.

- **Dotació d'eines i competències per a l'avaluació competencial als Col·legis Professionals**

Es va plantejar la necessitat de dotar els col·legis professionals d'eines i competències per dur a terme processos d'avaluació competencial.

- **Desburocratització de les consultes, especialment, a l'atenció primària**

L'excés de burocràcia, especialment a l'atenció primària, afecta l'eficiència i la qualitat assistencial. Es va destacar que, l'any 2023, la gestió administrativa de les baixes de curta durada va suposar l'equivalent a la jornada anual de 132 metges de família. Entre les mesures proposades hi ha la incorporació de l'assistent clínic, canvis en la gestió de les baixes i millores tecnològiques.

- **Estatut Marc**

Els presidents van defensar un estatut propi per als metges que garanteixi l'autonomia professional i condicions d'exercici adequades, amb prou flexibilitat per adaptar-se a cada comunitat. També van mostrar el seu desacord amb alguns aspectes de l'esborrany actual, com la incompatibilitat de l'activitat privada per als caps de servei del sistema públic.

- **Medicina de l'Esport**

Es va subratllar la necessitat de definir clarament la situació de l'especialitat i plantejar millores.

- **Medicina i Salut Estètica**

Es va reclamar la creació d'un Diploma d'Acreditació en l'àrea funcional de Medicina i Salut Estètica per regular l'activitat, evitar l'intrusisme i garantir una pràctica segura.

17 d'octubre de 2025

UPRO: Programa Formatiu en Competències Digitals per a la professió mèdica

Els Col·legis de Metges de Catalunya s'han adherit al Programa Formatiu en Competències Digitals i Intel·ligència Artificial aplicat a la medicina que han impulsat la Organización Médica Colegial (OMC) i Unión Profesional, gràcies a la concessió d'un fons NextGenerationEU.

Aquest curs de formació està pensat per ajudar els metges i metgesses a afrontar amb garanties els reptes de la pràctica clínica en un entorn digital.

El Programa Upro compta amb 150 hores de formació gratuïta dividides en 40 hores de formació transversal online i 110 hores amb contingut més específic per al col·lectiu mèdic que s'impartirà tant en modalitat online com presencial.

La plataforma formativa és molt intuïtiva i els continguts tenen formats molt variats: vídeos, activitats, gamificació, infografies i materials descarregables.

ÀREES DE FORMACIÓ DEL CURS

Bloc transversal: 40h

- Introducció i aplicacions bàsiques de la IA.
- Plataformes i eines de la IA generativa.
- Descobreix la importància de gestionar amb dades.
- Protegeix-te davant els ciberatacs.
- Col·laboració i comunicació a través d'eines en línia (MS Office 365 i Google)
- Augmenta la teva productivitat amb metodologies àgils.

Bloc específic: 110h

- Tecnologies i ètica en la gestió de les dades sanitàries.
- Salut digital: concepte i utilitat.
- La salut digital i les malalties cròniques.
- Les noves tecnologies. Big Data, IA i Salut Digital.
- La Comunicació-internet. Les xarxes socials en l'àmbit sanitari.
- Docent sanitari en entorns digitals.
- Màrqueting sanitari.
- Docència sanitària en entorns digitals.
- Recerca sanitària mitjançant tecnologia digital.
- Ètica i seguretat: el futur de la salut digital.
- Transformació digital en el sector sanitari.

DETALLS DEL PROGRAMA UPRO

- Inici: Octubre 2025
- Durada: 150 hores
- Modalitat: Flexible (online + presencial) i tutoritzada.
- Cost: Gratuït (finançat pels fons NextGenerationEU)
- Acreditació: Crèdits de la UEMS i del Sistema Nacional de Salud.
- Places limitades

Si tens alguna consulta o et cal informació addicional sobre el programa, pots adreçar-te al teu col·legi professional.

Notícies del CCMC

Consell de Col·legis de
Metges de Catalunya

3 de novembre de 2025

Metges i veterinaris uneixen esforços per impulsar l'enfocament 'Una sola salut' a Catalunya

El Consell de Col·legis Veterinaris i el Consell de Col·legis de Metges de Catalunya signen per primera vegada un conveni per treballar conjuntament davant reptes com les zoonosis i les resistències antimicrobianes.

El 3 de novembre, amb motiu del Dia Mundial One Health, el Consell de Col·legis Veterinaris de Catalunya (CCVC) i el Consell de Col·legis de Metges de Catalunya (CCMC) van signar, per primera vegada, un conveni per treballar conjuntament en els reptes d'una salut compartida entre les persones, els animals i el medi ambient.

«L'enfocament *One Health* ens demana que treballem junts, de manera interdisciplinària, per prevenir, detectar i donar resposta a amenaces com les malalties zoonòtiques o les resistències als antibiòtics», va destacar la presidenta del CCVC, Verónica Araunabeña. En aquest marc, **el Consell va proposar la creació d'un Observatori de Zoonosis per donar una resposta més àgil i coordinada davant aquestes amenaces**.

L'acte de signatura va fer-se durant una jornada institucional i tècnica celebrada a la seu del Col·legi Oficial de Veterinaris de Barcelona (COVB), amb la participació de Verónica Araunabeña, presidenta del CCVC; Ramon Mur, president del CCMC; i Xavier Llebaria i Mercè Soler, representants de la Generalitat de Catalunya.

La jornada va incloure una ponència inaugural a càrrec de **Joaquim Segalés**, catedràtic de la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB) i investigador de l'IRTA-CReSA, i una taula rodona amb la participació d'**Àlex Almuedo** (Hospital Clínic i ISGlobal), **Glòria Pol** (LETI Pharma), **Natàlia Majó** (IRTA-CReSA) i **Judith Villar** (Hospital del Mar). La va moderar **Maria Àngels Calvo**, catedràtica emèrita de la UAB i presidenta de la Reial Acadèmia de Ciències Veterinàries de Catalunya. Va conduir l'acte Anna Vilà, directora del departament de Gestió Tècnica del CCVC.

Continúa >

Segalés va exposar els factors clau en l'emergència de les zoonosis i va subratllar la necessitat de **passar d'una resposta reactiva a una investigació anticipativa** per prevenir futures amenaces. Per la seva banda, **Almuedo** va alertar de l'impacte del creixent moviment de persones en la dispersió de malalties i va assenyalar que "l'any 2030 hi haurà 1.800 milions de viatgers, dels quals el 60% es desplaçaran a destinacions tropicals".

Pol va presentar la tasca divulgativa de LETI Pharma en la lluita contra la leishmaniosi i va explicar el projecte RENLeish, impulsat juntament amb la doctora Begoña Monge, de l'Hospital Ramón y Cajal de Madrid. El projecte ha creat una xarxa de centres hospitalaris per recollir dades sobre la malaltia i ofereix formació a hospitals, centres veterinaris i col·legis professionals d'arreu de l'Estat.

Tot seguit, Majó va advertir que la situació actual de la grip aviària és "preocupant" i va destacar que es tracta d'una malaltia rellevant a Europa, amb trenta casos notificats durant el període 2024-2025.

Villar va compartir casos clínics recents de malalties zoonòtiques detectades a l'Hospital del Mar.

La cloenda va anar a càrrec de **Laila Darwich**, directora del Màster Universitari en Zoonosis i Una Sola Salut de la UAB, que va reivindicar el treball conjunt entre metges i veterinaris i va proposar la creació d'un **comitè One Health** amb professionals d'ambdós àmbits. "Espero que el que hem subscrit avui no es quedi en una declaració d'intencions i tingui un llarg recorregut", va concloure.

Serveis a domicili per millorar la teva qualitat de vida

Serveis per a la llar i les famílies

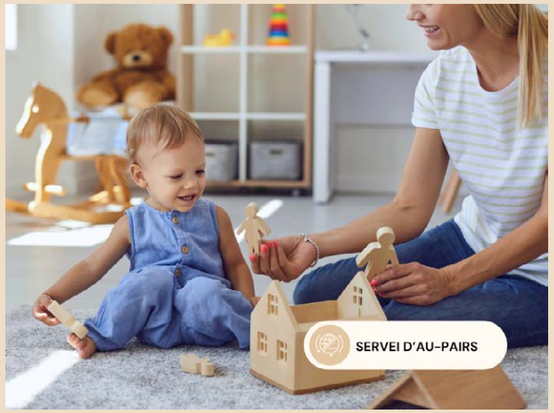

Tota la informació a
www.suportfamiliarlleida.com

Suport Familiar Lleida
som la peça que et falta

Com desbloquejar o canviar el PIN del teu carnet col·legial

Si s'ha bloquejat el PIN de la teva targeta o el vols canviar, aquí tens unes senzilles instruccions.
El carnet de metge col·legial acredita la pertinença d'un professional mèdic a un col·legi oficial, garantint que està degudament habilitat per exercir la seva professió. Aquest document facilita l'accés a recursos i serveis col·legials.

Passos a seguir

1. **Introdueix el carnet de col·legial al lector de targetes de l'ordinador.**

2. **Prepara el PUK del certificat.**
Si no el tens disponible, contacta amb l'Unitat d'Atenció Col·legial (uac@comll.cat) perquè te'l proporcionin.

3. **Fes clic a la lupa de la part inferior esquerra de l'escriptori i escriu Bit4id - PKI Manager**

3
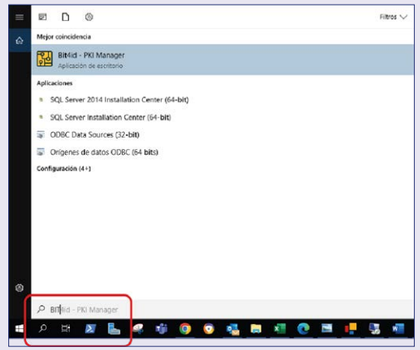

4. **Entra al programa i fes clic a l'opció que necessitis.**
Desbloquejar PIN, canviar PIN o iniciar sessió.

4
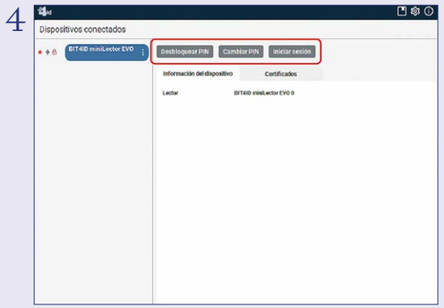

5. **Si has de desbloquejar el PIN, introdueix el PUK i el nou PIN dues vegades i prem OK.**

5
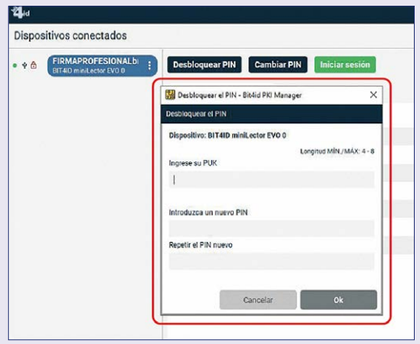

Unitat d'Atenció Col·legial
uac@comll.cat
recepciouac@comll.cat

Av. Alcalde Rovira Roure, 41
25006 Lleida
T. 973 270 811
www.comll.cat

El certificat digital, tot el que permet fer

El seu certificat digital és una identificació electrònica segura que l'acredita com a professional i li permet signar documents i fer tràmits en línia amb validesa legal. Incorporat al carnet col·legial, funciona com un *DNI electrònic*, garantint l'autenticitat, la integritat de la informació i la seguretat de la signatura. És essencial per a la pràctica mèdica, ja que facilita gestions administratives i la comunicació segura amb pacients i institucions.

Gestiones professionals i personals

En l'àmbit mèdic públic
- Recepta electrònica
- Història clínica compartida
- Consentiments informats
- Certificats mèdics

En l'àmbit mèdic privat
- Prescripció privada
- Consentiments informats
- Certificats mèdics
- Informes mèdics, autoritzacions
- Enviament de documents entre metges

En l'àmbit laboral privat
- Tràmits AEAT, impostos
- Altes, baixes IAE
- Altes i baixes Seguretat Social
- Informe de Vida laboral
- Signatura contractes laborals (universitats)

En l'àmbit personal
- Tràmits amb l'administració (Agència Tributaria, DGT, Ajuntaments...)
- Obtenció del certificat de delictes sexuals
- Signatura de contractes i documents personals (mútues, assegurances...)

Per aquest motiu, des de la Unitat d'Atenció Col·legial (UAC) els instem que custodiïn el seu certificat amb la mateixa cura que protegeixen les seves targetes de crèdit o el seu document d'identitat, i que evitin prestar-lo a tercers.

És una pràctica comuna i perillosa deixar el certificat instal·lat en el lector de la consulta o proporcionar el PIN a un company perquè l'utilitzi en cas que el seu no funcioni.

En mans malintencionades, l'ús indegut del certificat podria ocasionar seriosos problemes legals i financers.

¿Y a mí quién me cuida?, posem veu a l'esgotament mèdic

La Dra. Maria Montoya del 2014 al 2018 va residir a Barcelona, mentre feia la seva especialitat a l'Hospital del Mar.

Entrevista a càrrec de
Dr. Francesc Abella
Psicòleg

Reconeix que va ser molt dur per a ella arribar a plantejar-se abandonar la professió, principalment pel malestar que li feien sentir les condicions de treball. Finalment, es va decantar per la recerca i la promoció de la salut.

El 15 de setembre de 2025, a la sala d'actes del COMLL, es va projectar el documental ¿Y a mí quién me cuida?, creat per la Dra. Maria Montoya i codirigit amb el cineasta David Perea, que denuncia l'esgotament dels professionals de la medicina. Inicialment concebut com un reportatge, la productora Twin Freaks Studio el va convertir en un documental que recull més de vint testimonis de l'àmbit mèdic i evidencia la gravetat de la situació.

Aprofitant la presentació del documental a càrrec de la mateixa Dra. Montoya, hem aprofitat per fer-li una breu entrevista.

¿Qué te motivo para la realización del documental?

La principal motivación fue visibilizar la situación que lleva a muchos médicos y médicas a un estado de frustración y decepción con el ejercicio de la profesión, así como a visibilizar que la causa de esto no es propia de la persona, no es algo del individuo, sino que la mayoría de las razones que nos llevan a encontrarnos ahí tienen que ver en cómo el sistema nos trata, en las condiciones laborales, en cómo va cambiando esa perspectiva del médico como una actividad productivista y no una actividad humanista y cómo, además, todo esto es un tema tabú en el propio gremio médico.

Yo sentía que los profesionales médicos lo estábamos viviendo desde la soledad, desde la culpa y que, además, la población general ignoraba todo esto.

Decidí que NO iba a priorizar encontrarme bien si las condiciones de trabajo no cambiaban; así que decidí abandonar, pero antes quería hacer algo: un proyecto que visibilizara lo que estaba ocurriendo y, al menos, mostrara algunas de las causas reales que están desencadenando este complejo y multifactorial problema. La idea del documental me pareció un formato que podía mostrar los distintos caminos que convergen a esta situación.

Efectivamente, habitualmente se proponen algunas actividades para minimizar el síndrome de Burnout. Entre ellas, escribir, debatir, y exponer.

Hacer una película habrá tenido, sin duda, también un efecto terapéutico para ti. No habrá sido fácil todo este proceso.

No ha sido nada fácil. Yo estoy afectada por este tema. Hay personas que deciden seguir ahí, aunque sea con medicación o resignarse a no poder ejercer como imaginaban. A corto plazo me afectó bastante. A lo largo del rodaje, iba escuchando voces que me recordaban las condiciones laborales abusivas y con poca perspectiva de cambio era algo desesperanzador. Pero, es verdad que a largo plazo me ha servido de terapia, en tanto en cuanto me ha dado confianza en la decisión tomada.

¿Te ha llegado algún feed-back desde la profesión médica?

Sí, especialmente, ahora que se ha estrenado, también en la plataforma digital Filmin. Las personas me agradecen el haber dado voz a esta situación e incluso decirme que gracias al documental se han dado cuenta de que no están solas/os en esto, y que el problema no está solo dentro de su cabeza, sino que es colectivo y con causas externas; que de alguna manera se les han abierto los ojos. Otras personas, han podido ver cuáles son los factores que más les afectan e influyen y que están ahí luchando, y esto les ha dado más motivos para reclamar lo que necesitan para poder ejercer su profesión correctamente o no padecer problemas de salud mental. Saber que he podido contribuir a aliviar ese sufrimiento es muy enriquecedor.

Sabemos que compartir el dolor es una excelente manera de reducir su peso. Y ahora ¿qué?, ¿cuál va a ser el siguiente paso?

Es lo que voy explicando en cada proyección. Realmente, el presupuesto con el que contó el documental era una cuarta parte de lo que realmente ha costado. No ha habido financiación para contratar profesionales de distribución, así que la difusión ha consistido en pases privados y redes sociales. Por este motivo, no se ha distribuido por festivales, pero además dada la situación candente de protestas y reivindicación, que el colectivo médico está manifestando este año, existía la necesidad de que el documental estuviera en una plataforma digital lo antes posible. Se ha difundido al máximo en todo el sector asociativo u organismos de representación de la profesión médica.De hecho, desde Septiembre, se cuenta con el patrocinio de la Fundación para la Protección Social de la Organización Médica Colegial. Ahora lo que se necesita es que la población general lo vea y salga a la calle y digan que nuestros médicos no pueden trabajar 24 horas, que no pueden ver 70 pacientes al día en una consulta y que entiendan porque a veces las personas médicas no muestran la empatía que esperan o a veces no les pueden mirar a la cara cuando las atienden, pero es que ellas han tenido tiempo de parar, mirarse o tener un momento para ir al baño.

Este es el objetivo principal del documental, despertar conciencia social y acción para la reivindicación, ante la degradación y enfermedad que existe en el sistema nacional de salud debido al maltrato de sus profesionales.

Precisamente, nuestra propuesta desde el Butlletí Mèdic del COMLL es darle voz en esta magnífica iniciativa. Agradecerte de nuevo tu amabilidad, y más especialmente en estos días de tu avanzado embarazo.

Metges Extracomunitaris compromesos amb la salut mental dels professionals

La Junta de la Secció de Metges Extracomunitaris

La Junta de Govern del COMLL va aprovar el passat març la creació de la Secció de Metges Extracomunitaris (SME). Com a principal objectiu, la SME treballa en el suport i defensa de tots els professionals pel que fa a la integració social, cultural i idiomàtica.

Les primeres activitats que hem organitzat han estat dues sessions formatives sobre qüestions que ens semblen prou importants i que van ser tot un èxit gràcies a la implicació i participació de tots els metges professionals. La primera, 'Maneig del pacient complex Càrdio Renal Metabòlic', al setembre, a càrrec del Dr. Josep Cardona, facultatiu del CAP Alfarràs i la Sra. Cristina Cebrián, infermera del consultori de Linyola. La segona, 'Burnout a Urgències: una visió des de la prevenció', al novembre, impartida per la Dra. Carmen Pirela Uzcategui, metgessa d'Urgències, i la Sra. Francylumar González, psicòloga i enginyera industrial.

Aquesta segona sessió encaixava plenament amb el tema central d'aquest Butlletí Mèdic que teniu a les mans, 'Qui cuida a qui cuida', en referència a la salut mental dels professionals sanitaris. L'assumpte és de molta rellevància. Els professionals de la salut dediquen la seva energia, coneixement i temps a tenir cura dels altres, sovint posant les necessitats pròpies en un segon pla. La mateixa naturalesa del seu exercici ja genera factors de risc psicosocial, com ara la pressió assistencial, la presa de decisions que afecten la vida dels pacients, la necessitat d'estar constantment actualitzat, les organitzacions complexes i equips multidisciplinaris, etc. Però, si als condicionants propis de la professió encara s'hi afegeixen els derivats de les evidents deficiències de la gestió de la nostra sanitat pública, aquella pressió creix fins a nivells que per a molts companys i companyes resulten insuportables, insans i lesius.

Moltíssimes hores de treball, desmesurades i estressants guàrdies, nombre molt sobrepassat de pacients a les consultes i temps disponible del tot insuficient per a atendre'ls, retribucions insuficients i condicions laborals comparativament discriminatòries, destinacions de servei allunyades, i un llarg llistat de condicions que fan que els professionals es vegin atrapats, sense poder-hi fer més, entre les exigències legítimes dels pacients de rebre l'atenció que es mereixen i la impossibilitat material d'oferir-los-la. Així s'obre la porta de bat a bat a la síndrome d'esgotament físic i mental, estrès emocional, depressió, addiccions i altres problemes psicològics. Fins i tot, als casos d'abandonament de la professió. Sense oblidar, que, en comparació amb altres professions, la de la salut és on hi ha més risc de suïcidi.

Cal recordar que aquests professionals sanitaris també són persones, amb límits i vulnerabilitats, és essencial per garantir el bon funcionament del sistema sanitari. Cuidar la seva salut mental, durant i després de la jornada laboral, és una condició imprescindible per assolir una atenció humana, segura i de qualitat. Per aquí anava justament la sessió formativa sobre el 'burnout', adreçada al personal mèdic assistencial d'Urgències amb l'objectiu de brindar-li estratègies psicològiques per a la conscienciació de les seves fortaleses, oportunitats i debilitats, partint des de l'autoconeixement per a la seva autocura, per tal que això es reflecteixi en la seva feina amb empatia i eficiència.

En aquest sentit, també és necessari que els mateixos professionals sanitaris defensem aquestes condicions en el nostre treball quan veiem que no es donen com caldria. Fa pocs dies, els metges i metgesses van fer una vaga per reclamar millores en la sanitat pública i denunciar les seves condicions de treball. Com pot ser que els professionals de la salut, que han de cuidar a la resta de la població, estiguin tan poc cuidats, en condicions de treball del tot inconvenients i inapropiades?

L'any 2026, la SME continuarem organitzant sessions formatives sobre qüestions d'abast i d'actualitat per als professionals sanitaris. També tenim previst executar activitats culturals, com ara visites històriques a la ciutat de Lleida i als diferents equipaments patrimonials tals com la Seu Vella, el Museu Morera, el Castell de Gardeny o el Museu de Lleida, entre altres. Treballarem per continuar sumant més membres a la nostra secció i per servir a tot el col·lectiu. Estem oberts a qualsevol suggeriment i proposta, que tothom pot adreçar a l'enllaç https://www.comll.cat/seccions/metges-extracomunitaris/.

Donem les gràcies a tots els metges i metgesses que formen part de la SME per confiar-hi i per implicar-s'hi activament durant aquests primers mesos. També agraïm al COMLL tot el suport que ha mostrat en les primeres passes de la secció.

Junta de Metges Extracomunitaris

Compromís col·lectiu per una salut sostenible

"Iniciem el segon any de vida de la nostra secció i vull repassar com va anar la I Jornada de Salut mediambiental que va tenir lloc al nostre Col·legi el passat 6 de novembre"

Dr. Jordi Bosch Muñoz
Metge especialista en pediatria endocrinoleg

Vam poder escoltar les presentacions dels representants dels Departaments de Territori i Salut de la Generalitat. La Universitat de Lleida ens va presentar un seguit de mesures que han implementat en els seus centres, seguides per dues magnífiques ponències presentades pel professor David Pino, catedràtic de Física de la UPC i pel Dr. Ferran Campillo pediatre especialitzat en Salut ambiental i responsable de la Unitat de Salut mediambiental a la Garrotxa.

Finalment, sis companys de Lleida ens van presentar en comunicacions breus les seves experiències amb relació a diferents camps mediambientals amb repercussió a la salut dels pacients. Alguns projectes tenen un llarg recorregut en investigació i en l'aplicació immediata en benefici dels malalts i de la població general.

Per aquest any hem començat a activar els contactes amb diferents Col·legis professionals sanitaris amb què compartim interessos i amb els que ens podem sentir responsables del concepte **ONE HEALTH**. Ens fa molta il·lusió aquesta col·laboració de la qual esperem avançar en benefici de la societat lleidatana.

Tenim diferents projectes que podrem portar a terme en comú i dels que ens beneficiarem tots els professionals de la salut i que aviat us els presentarem.

També la secció ha estat convidada com impulsora del projecte dins de RIS3CAT 2030, del govern català, per pensar i com crear "***Entorns escolars segurs i saludables, des d'una mirada de salut planetària per a la salut dels infants i adolescents***" No és un projecte fàcil, però amb persones de diferents àmbits podem optar a fer passes cap a l'objectiu.

Tots aquests projectes necessiten esforç i volem comptar amb el nombre més gran de col·legiats perquè pensem que hi ha molta feina a fer i que tots podem aportar idees i generar canvis en les maneres de fer de metge per afrontar el repte de la salut i els factors mediambientals.

Animeu-vos i apunteu-vos a la Secció. Necessitem les vostres aportacions.

Podeu veure la jornada a:

Medicina energètica, bases científiques

La medicina occidental s'ha centrat en l'estudi del cos físic, analitzant-lo minuciosament i esbrinant gran part del seu funcionament. Malgrat això, no sabem per què apareixen la majoria de les malalties.

Dr. Manel Piqué Gilart
Metge especialista en cardiologia

La medicina energètica basa la seva doctrina en l'existència del biocamp, un camp, no exclusivament electromagnètic, que conté tota la informació per l'ontogènesi, renovació i reparació del nostre organisme seguint el disseny original que apareix en el moment de la nostra concepció.

Tenim, doncs, un cos orgànic (material i visible) i un cos eteri (immaterial i invisible). Els sistemes coneguts de transmissió de la informació del biocamp al cos físic serien 1) els meridians d'acupuntura, 2) el cor, que aporta sincronia i coherència al sistema, 3) els txakres, estructures què, formant part del biocamp, són punts d'entrada d'energia al cos i, 4) l'anomenada matriu viva, és a dir, la interconnexió entre totes les cèl·lules del nostre organisme de forma instantània. Aquests sistemes, i presumiblement altres que desconeixem actualment, permeten a l'organisme rebre les instruccions precises del biocamp per mantenir la direcció general, de tot el projecte vital, segons el disseny original. Alhora, l'organisme transmet al biocamp la situació de tots els òrgans i sistemes un cop aplicades les instruccions rebudes. La llei d'Ampere i la de Faraday ens proporcionen les bases físiques d'aquesta realitat, que es produeix a la velocitat de la llum i que podríem anomenar "diàleg de la vida".

Les emocions, ones electromagnètiques generades per la nostra consciència com a resposta als diferents estímuls externs que ens afecten, poden interferir aquest diàleg biocamp-cos i privar algun òrgan o sistema de la informació imprescindible per mantenir el seu bon funcionament. En aquesta manca d'informació, o d'energia, podríem situar l'origen de les malalties.

Qui cuida el que cuida?
A propòsit d'un cas

"Surto de guàrdia. Lliuro la guàrdia. Penso en el III Acord de l'ICS i en aquesta paraula —lliurança— que, tot i dir que ens protegeix, sovint és un joc d'equilibris que acaba incrementant hores en algun altre racó de la jornada.

"Feta la llei, feta la trampa", deia sempre el meu padrí. Surto tard —quasi una hora més tard— perquè explicar els ingressos, les incidències i els petits matisos de les últimes 16,5 hores sempre requereix un temps que ningú no comptabilitza."

Dra. Núria Visa Reñé
Metgessa especialista en Neuropediatria

Faig via cap al carrer Major després d'esmorzar a la pastisseria. Porto una determinació estranya, avui em compraré aquelles sabates que fa temps que miro. No sé quantes vegades me les posaré, però me les mereixo. Les últimes 24 hores he estat a l'hospital cobrint una guàrdia a l'últim moment. El dia previ, dotze hores més de guàrdia. "No hi ha personal, estem sota mínims"... diuen. I jo, com tants d'altres, vaig fent lloc a tot el que ve.

A les 11: 54 del matí em sona el telèfon. Número desconegut. En unes altres circumstàncies, amb prou hores dormides, no hauria contestat. Avui sí. Responc.

—Hola, doctora? Truquem del Col·legi de Metges de Lleida...

Volen que escrigui un text per al Butlletí. El tema del pròxim número és: Qui cuida el que cuida?

En qualsevol altre moment hauria sortit del pas amb una excusa elegant. Avui accepto sense pensar.

En arribar a casa, mentre busco el consol del sofà, obro el WhatsApp. Nou missatge: "Pots fer la guàrdia de demà? Ens falta algú."

Respiro. I entenc, de cop, que el text que em demanen ja s'està escrivint tot sol en aquest punt de cansament íntim on el cos diu prou abans que la boca s'hi atreveixi.

Enmig d'aquest paisatge assistencial exigent, la secció de pediatria, la comissió de formació del territori i la vegueria de la Societat Catalana de Pediatria hem tingut l'oportunitat d'impulsar la 42a edició del Curs d'Actualització en Pediatria 2025, celebrat el 14 d'octubre a la Sala de Formació del Col·legi de Metges de Lleida. Un espai necessari per fer allò que sovint no tenim temps de fer; aturar-nos i aprendre junts.

El programa reflectia la riquesa i la complexitat de la nostra disciplina. Vam parlar d'hipercolesterolèmia en pediatria, de l'abordatge de cremades a urgències, del sempre enigmàtic son dels infants, de les intoleràncies alimentàries, de quan sospitar trastorns amb base genètica, i de com entendre els nens que no parlen, però sí que comuniquen. Aquestes trobades, a més de l'actualització científica, ajuden a reforçar ponts entre la pediatria hospitalària, la d'atenció primària i la infermeria.

Quan compartim coneixement, també compartim càrrega. Quan aprenem, també ens cuidem. Però la realitat continua sent àrdua. El nombre de pediatres disminueix, la pressió assistencial pesa, i l'esgotament és un company massa habitual. La literatura ho confirma. Una metaanàlisi internacional va mostrar que el burnout mèdic no només afecta el benestar dels professionals, sinó que gairebé duplica el risc d'errors de seguretat i deteriora la qualitat de la relació amb els pacients. En el terreny de la pediatria, un estudi multicèntric espanyol va revelar que més d'un terç dels pediatres d'urgències pateixen burnout, sovint alimentat per la pressió assistencial i la manca de suport social, el que comporta un cansament emocional elevat, especialment quan la demanda supera els recursos disponibles. Un altre treball dut a terme als serveis d'urgències pediàtriques de Catalunya descriu una realitat igualment inquietant: un 92% dels professionals han patit conductes hostils per part de pacients i cuidadors el darrer any.

No és una sensació, és un fenomen mesurat, transversal i estructural. Aquest conjunt d'evidències recorda que cuidar té un cost emocional que sovint queda invisible, i que només unes institucions que realment cuiden els seus professionals poden garantir una atenció segura, humana i sostenible.

I aquí entra en joc un concepte que sovint deixem per a l'últim lloc de la llista: l'autocura. Aquest hauria de ser un acte de responsabilitat professional. Cuidar-se per cuidar millor.

La nostra feina podria interpretar-se com una ascensió de muntanya. Els pacients són els escaladors; nosaltres, els sherpes que carreguem part del pes, indiquem el camí i controlem la corda. Però fins i tot els sherpes —que acostumen a ser icona d'esforç silenciós— necessiten una estona al campament base, un got d'aigua, un company que els recordi que també són humans. Perquè si el sherpa cau, cap expedició no prospera.

Des de la Secció de Pediatria, volem insistir en la importància de continuar promovent espais de formació, de trobada i d'intercanvi. Són eines essencials per reforçar vincles, compartir experiències i no perdre la brúixola col·lectiva. Animem a tots els col·legiats i col·legiades a proposar, participar i construir conjuntament aquest espai de suport.

Referències

1. Panagioti M, et al. Association Between Physician Burnout and Patient Safety, Professionalism, and Patient Satisfaction: A Systematic Review and Meta-analysis. JAMA Intern Med. 2018.
2. Rivas-García A, et al. Síndrome de burnout en pediatras con actividad asistencial en urgencias. Prevalencia y factores asociados. An Pediatr (Barc). 2023.
3. Casas C, et al. Conductas hostiles de los usuarios hacia el personal sanitario en los Servicios de Urgencias Pediátricas de Cataluña. Emerg Pediatr. 2025;4(2):73–77.

L'enigma de Josep Salvany

Durant la recent visita a Cervera es va presentar al Paer en Cap de la ciutat, amb motiu de la seva rebuda a la Paeria, aquest document, fruit de l'estudi realitzat sobre el tema.

Abans d'entrar de ple en la relació entre Josep Salvany i la Ciutat de Cervera deixeu-nos contextualitzar i descriure la importància d'aquest personatge.

Dr. Joan Torres
Metge especialista en medicina preventiva i epidemiològica

La verola

Es tractava d'una malaltia especialment contagiosa i d'una elevada mortalitat. Morien tres de cada deu pacients (un 10% de la població) i va causar grans estralls en arribar al nou continent i trobar-se una població que no tenia gens d'immunitat al virus. Per sort, amb la vacuna i molts esforços es va arribar a erradicar l'any 1978 i l'Organització Mundial de la Salut la declara oficialment erradicada l'any 1980 deixant-se de vacunar.

La vacuna

Edward Jenner (Berkeley -Regne Unit- 1749-1823), metge rural, naturalista, poeta, músic i investigador, entre altres, observa i s'adona que les persones que munyien les vaques passaven la verola bovina, molt menys greu i no passaven la verola humana (quedaven immunitzades). Sentia repetidament les lleteres dient que no passaven la verola ni tenien aquelles marques a la cara. Així que l'any 1796 decideix provar-ho amb un nen amb resultats satisfactoris. Va decidir continuar inoculant la limfa (pus) de les munyidores malaltes. Malgrat no ser inicialment acceptat, el temps (poc) li va donar la raó. Començava el que en diem "la pràctica de la vacunació".

La Reial Expedició Filantròpica de la Vacuna (1803-1814)

Carles IV va voler que el vaccí arribés a tots els racons de l'Imperi Espanyol donada la gran mortalitat en nens i joves en aquells terres i va encomanar d'organitzar l'expedició a Francesc Xavier Balmis Berenguer (alacantí). Del port de La Coruña va sortir un vaixell amb 22 nens d'entre 3 i 10 anys que s'anaven passant la limfa per tal de fer-la arribar al nou continent. En arribar-hi, van decidir que Balmis aniria cap al nord i Salvany "l'ajudant", cap al sud. Aquest darrer va ser qui va fer més feina. La relació entre ells no era massa bona. Balmis torna a Espanya el 1806 rebent tots els honors mentre que Salvany continua i ja no torna, més jove que Balmis, però amb una salut delicada acaba els seus dies a Cochabamba (Bolívia) l'any 1810.

La Junta de la Secció de Metges Séniors

Josep Salvany Lleopart. Els seus orígens.

Fins no fa massa anys quan consultaves diverses fonts veies que Salvany era de Cervera de Segarra. Sembla que ell ho deia en les seves memòries a Cochabamba i en una còpia literal del seu certificat de defunció així consta: "español, soltero, natural de Cervera -Principado de Cataluña- y fallecido a los 33 años".

Darrerament, s'ha trobat que al "Libro de Matrícula de Latinos del Real Colegio de Cirugía de Barcelona" hi consta com a nascut a Barcelona i al Llibre de Baptismes de la Catedral de Barcelona consta que va néixer allí el 19 de gener de 1774.

Salvany era cirurgià militar, fill de Joseph Salvany Rojas i Marianna Salvany i Lleopart, va néixer en el si d'una família barcelonesa de cirurgians i va continuar la tradició familiar (com també Balmis).

Per una part, Salvany nascut a Barcelona moriria al cap de trenta-sis anys segons els càlculs i no als 33 com ell mateix manifesta. No podria ser que el 1774 nasqués un Josep Salvany, morís i tinguessin un altre fill a Cervera amb el mateix nom al cap de tres anys? D'altra banda, la Universitat de Barcelona va ser clausurada i es va obrir la de Cervera (1717-1842). No podria ser que els seus pares s'haguessin traslladat a Cervera durant aquest episodi i que ell hagués nascut o viscut un bon temps en aquesta ciutat? Tant per la ciutat com per les Terres de Lleida és un enigma que ens agradaria resoldre i pagar el tribut, si cal.

Qui cuida als que ens cuiden?

La figura del metge sol associar-se a fortalesa, resiliència i entrega. Tanmateix, darrere de cada professional de la salut hi ha una persona que també es cansa, sent pressió i necessita suport.

Dr. David Garcia Belmonte
Metge especialista en urologia

En un sistema sanitari cada cop més exigent, sorgeix una qüestió essencial: Qui ens cuida?

Gran part d'aquest suport prové de l'entorn familiar. La família és tot sovint el primer espai a on el metge deixa caure la cuirassa professional i es mostra vulnerable sense por de ser jutjat. És a on troba escolta, comprensió i una dosi de normalitat que contraresta el ritme accelerat de guàrdies, cirurgies i decisions crítiques.

L'estabilitat emocional que ens dona la nostra llar es converteix en una pilastra invisible, però indispensable, perquè el metge pugui continuar cuidant als altres amb humanitat i concentració.

Juntament amb aquest suport personal també emergeixen factors laborals que tenen influència directa sobre la salut del professional. Un dels més importants és l'ambient laboral. Els espais on existeix el predomini de la comunicació, el respecte i el treball de col·laboració, fa que els sanitaris se sentin valorats i sostinguts. L'existència d'equips units, l'escolta activa per part de les direccions i la promoció de la cultura de la salut mental, poden marcar la diferència entre un entorn desagradable i un entorn motivador, que impulsa i sobretot protegeix.

Per la qual cosa fa a l'àmbit quirúrgic, és important de l'aportació de les noves tecnologies, no només en relació amb el benestar del pacient, sinó del professional. El desenvolupament d'equips d'assistència robòtica redueix la tensió física que durant anys ha afectat els cirurgians i al personal de suport, disminueix la fatiga i evita lesions musculoesquelètiques. També afavoreix la concentració, que repercuteix en la salut del pacient i al benestar de l'equip mèdic.

Cuidar als metges no és un acte de reconeixement; és una inversió en la qualitat del sistema sanitari. La combinació d'adhesió familiar, la innovació tecnològica i un clima laboral favorable crea un cercle que beneficia al professional i al pacient.

En conclusió, el primer pas per construir una medicina més humana, sostenible i equilibrada és cuidar als professionals i deixar-nos cuidar.

Un espai compartit per avançar en la salut laboral i integral

Iniciem una nova legislatura en la secció, continuista en les activitats formatives i d'actualització integrant als diferents professionals mèdics relacionats en l'àmbit de la salut laboral.

Dra. Elma Llobet
Metgessa especialista en medicina del treball

Presidenta de la Junta de Metges de Medicina del Treball

La Junta de la Secció de Metges de Medicina del Treball

Vol ser un punt de trobada i un espai per aglutinar i compartir de forma interdisciplinària i transversal els coneixements i continguts vinculats, per aprofundir i avançar no sols en la salut relacionada amb la feina sinó en la salut de forma integral.

En aquest eix iniciarem el 2026 amb temes actuals de legislació per reflexionar d'un punt de vista pràctic i participatiu sobre les seves repercussions jurídiques en els diferents àmbits. Des de la secció hem programat dues jornades sobre "*Aspectes jurídics de la Vigilància de la Salut: qualificacions d'aptitud, incapacitats, ineptitud sobrevinguda, adaptació/reubicació, voluntarietat vs obligatorietat, protocols, confidencialitat i responsabilitats*".

Esperem que sigui del vostre interès.

La Dra. Montserrat Esquerda rep la Medalla Josep Trueta al mèrit sanitari 2025

El Govern reconeix el seu lideratge i influència en el desenvolupament de la bioètica i d'una sanitat més humana a Catalunya.

Orgull institucional i llegat professional

Aquesta distinció representa un motiu d'orgull institucional i posa en relleu el valor de la formació ètica i humanista en l'àmbit de la salut. Amb aquest guardó, la Dra. Montserrat Esquerda s'incorpora als professionals que han contribuït de manera exemplar a enfortir i dignificar el sistema sanitari de Catalunya.

Un reconeixement a una trajectòria de referència

La doctora **Montserrat Esquerda i Aresté**, metgessa i degana de la **Facultat de Ciències de la Salut Blanquerna-URL**, ha estat distingida amb la **Medalla Josep Trueta al mèrit sanitari 2025**, una de les màximes condecoracions en l'àmbit de la salut a Catalunya. El reconeixement ha estat atorgat pel Govern de la Generalitat mitjançant el **Decret 243/2025, de 4 de novembre**, que premia professionals i entitats amb una contribució destacada al progrés i la millora del sistema sanitari català.

Lideratge en bioètica i humanització de la sanitat

El jurat ha volgut posar en valor el lideratge i la influència de la Dra. Esquerda en el camp de la bioètica, així com les seves aportacions rellevants en àmbits com la qualitat assistencial, la salut pública, la genètica i, de manera molt destacada, l'atenció al final de la vida. Al llarg de la seva trajectòria acadèmica i professional, ha estat una veu clau per situar la reflexió ètica al centre del debat sanitari, promovent una pràctica mèdica més respectuosa amb les persones, els seus valors i la seva dignitat.

Acte institucional i reconeixement públic

L'acte de lliurament de les medalles es va celebrar al Teatre Casino l'Aliança del Poblenou i va estar presidit pel president de la Generalitat, **Salvador Illa**, i la consellera de Salut, **Olga Pané**, que van destacar la tasca dels guardonats com a exemple de vocació de servei, lideratge científic i compromís amb la ciutadania.

Durant la cerimònia, es va llegir el text de reconeixement que resumeix l'esperit del guardó:

> *"Pel seu lideratge i influència en el camp de la bioètica a Catalunya; per les aportacions rellevants en qualitat assistencial, salut pública i genètica, i destacant especialment en l'atenció al final de la vida."*

L'Hospital Arnau de Vilanova de Lleida, referent estatal en cures intensives

El centre lleidatà és finalista als Best Spanish Hospitals Awards 2025 en la categoria d'UCI, reforçant el lideratge i l'equilibri territorial del sistema hospitalari català.

Catalunya consolida el seu paper capdavanter en l'àmbit sanitari estatal segons els resultats de la 7a edició dels **Best Spanish Hospitals Awards 2025**, que reconeixen l'excel·lència assistencial dels hospitals més destacats d'Espanya. En aquesta edició, fins a 15 centres catalans han estat premiats en diverses categories clíniques i nivells assistencials.

Entre els hospitals reconeguts, destaca de manera especial l'**Hospital Arnau de Vilanova de Lleida**, que ha estat **finalista del seu grup comparatiu en l'àrea de la Unitat de Cures Intensives (UCI)**, dins la categoria d'hospitals públics generals i de referència. Aquest reconeixement posa en valor la qualitat assistencial, la capacitat de resposta clínica i el rigor professional d'un centre clau per a la salut pública a les comarques de Ponent.

El rànquing BSH confirma també l'equilibri territorial del sistema hospitalari català, amb centres premiats arreu del país, més enllà dels grans nuclis urbans. Catalunya i Madrid lideren el nombre de reconeixements a escala estatal, però el model català sobresurt per la seva distribució homogènia i per l'excel·lència en processos mèdics, quirúrgics i d'atenció crítica.

Aquest resultat reforça el posicionament del sistema sanitari català com a referent en qualitat, innovació i servei a la ciutadania.

Dr. José Manuel Porcel rep el màxim reconeixement internacional en salut

El Dr. José Manuel Porcel, cap de Medicina Interna de l'Arnau de Vilanova, rep el màxim reconeixement sanitari de la Universitat de Nuevo León.

El metge i investigador **Dr. José Manuel Porcel Pérez**, cap del Servei de Medicina Interna de l'**Hospital Universitari Arnau de Vilanova** de Lleida, ha estat distingit amb la Medalla "Dr. José Eleuterio González", el màxim reconeixement en l'àmbit de la salut que concedeix la **Universitat Autònoma de Nuevo León** (UANL), per la seva destacada trajectòria internacional en l'estudi de les malalties pleurals.

L'acte de lliurament va tenir lloc el 21 d'octubre de 2025, en el marc del Dia del Metge i de la Setmana de l'Hospital Universitari "Dr. José Eleuterio González", durant una sessió solemne del Consell Universitari presidida pel rector de la UANL, Santos Guzmán López.

Actualment, el Dr. Porcel compagina la seva activitat assistencial amb la docència com a professor de Medicina a la **Universitat de Lleida**, la recerca com a investigador principal de l'**IRBLleida**, i la responsabilitat institucional com a vicepresident primer de la **Societat Espanyola de Medicina Interna**.

La distinció reconeix la seva tasca pionera en medicina pleural, inclosa la creació de la primera Unitat de Pleura a l'Estat espanyol, ubicada a l'Arnau de Vilanova, així com la seva contribució a l'enfortiment de la col·laboració científica entre Mèxic i Espanya. Amb prop de 400 publicacions científiques i una trajectòria avalada per institucions com l'**American College of Physicians** i el R**oyal College of Physicians**, el Dr. Porcel es consolida com una figura de referència internacional en el seu àmbit.

El Col·legi de Metges de Lleida lliura els V Premis COMLL per incentivar la recerca en l'Atenció Primària

Entrega dels V Premis COMLL, uns guardons que tenen com a finalitat facilitar i fomentar la recerca entre els equips de professionals de l'Atenció Primària.

En aquesta edició, s'hi van presentar set projectes, dels quals els dos amb millor puntuació van ser guardonats amb un premi de **1.500 € cadascun**.

El primer premi va recaure en Josep Montserrat Capdevila, pel projecte "Avaluació de la capacitat predictiva del risc coronari mesurat per REGICOR i desenvolupament d'un nou model predictor en prevenció primària: estudi de cohorts retrospectiu (2016–2025) a l'Atenció Primària".

El segon premi va ser per a Francesc Pujol Aymerich, amb el treball "Utilitat i eficiència de la teledermatoscòpia en el maneig de la patologia dermatològica que es veu en l'Atenció Primària".

L'acte d'entrega de premis va comptar amb l'assistència de la **dra. M. Cruz Urgelés**, vicesecretària del COMLL; el **dr. Josep Basora**, director de l'Institut d'Investigació en Atenció Primària Jordi Gol i Gurina (IDIAPJGol); el **dr. Joaquim Díaz**, director assistencial de la Gerència d'Atenció Primària i a la Comunitat Lleida; el **dr. José María Palacín**, cap de la Unitat de Suport a la Recerca de l'ICS a Lleida, així com la resta de professionals que van formar part del comitè avaluador.

A tots els candidats se'ls va lliurar un certificat de participació.

Una tesi analitza la desinformació antivacunes a les xarxes amb intel·ligència artificial

La recerca de la Dra. Agnès Huguet Feixa dona lloc a quatre publicacions internacionals i aporta noves eines per afrontar la vacil·lació vacunal a escala global.

La **Dra. Agnès Huguet Feixa** ha presentat una tesi doctoral centrada en la **vacil·lació envers la vacunació i l'anàlisi dels missatges antivacunes a la xarxa social X mitjançant intel·ligència artificial a escala mundial**. El treball s'ha desenvolupat sota la direcció de **Dra. Marta Ortega Bravo** i **Dra. Eva Maria Artigues Barberà**.

La recerca aborda un dels principals reptes actuals de la salut pública: l'impacte de la desinformació sanitària a les xarxes socials. Mitjançant eines d'intel·ligència artificial, la tesi identifica patrons i discursos antivacunes, aportant evidència científica per millorar les estratègies de comunicació i prevenció.

Com a resultat del treball, s'han publicat quatre articles en revistes científiques internacionals indexades de reconegut prestigi, fet que consolida la rellevància i l'impacte acadèmic de la investigació.

El Dr. Xavier Matias-Guiu rep un prestigiós premi internacional a Roma

L'Acadèmia Nazionale dei Lincei reconeix la seva contribució a l'estudi molecular dels càncers ginecològics

El doctor **Xavier Matias-Guiu**, cap del Servei d'Anatomia Patològica de l'**Hospital Universitari Arnau de Vilanova de Lleida**, ha estat guardonat amb el premi internacional Arnaldo Bruno, atorgat per l'**Accademia Nazionale dei Lincei**, en un acte celebrat a Roma el passat 13 de novembre.

El doctor Matias-Guiu és també catedràtic de la **Universitat de Lleida** i investigador de l'**IRBLleida**. El reconeixement distingeix les seves aportacions rellevants al coneixement de les bases moleculars dels càncers ginecològics, així com el seu paper clau en la incorporació dels tests moleculars en el maneig clínic de les pacients.

La seva tasca ha contribuït de manera decisiva a la definició de guies internacionals, reforçant la medicina de precisió en l'àmbit oncològic i situant la recerca lleidatana en l'escena científica internacional.

La Unitat d'Insuficiència Cardíaca de Lleida rep una doble acreditació d'excel·lència

La SEC i la SEMI reconeixen el model assistencial i els resultats de la UIC-Lleida.

La Unitat d'Insuficiència Cardíaca Territorial de Lleida (UIC-Lleida) ha rebut una doble distinció d'excel·lència per part de les principals societats científiques de l'àmbit cardiovascular i de la medicina interna a l'Estat. La **Societat Espanyola de Cardiologia (SEC)** ha atorgat l'acreditació **SEC-Excel·lent** a la unitat en el marc del Congrés Nacional de Cardiologia, celebrat recentment a Granada. Paral·lelament, la UIC-Lleida està adscrita al programa **UMIPIC** de la **Societat Espanyola de Medicina Interna (SEMI)** i està previst que rebi la qualificació **SEMI-Excel·lent** a finals d'aquest any.

La UIC-Lleida atén anualment prop de 400 primeres visites i duu a terme un seguiment estret, tant telemàtic com presencial, dels pacients amb insuficiència cardíaca. Aquesta activitat continuada ha comportat una millora clara i objectivable de la qualitat de vida dels pacients, així com una reducció significativa de les visites a Urgències i dels ingressos hospitalaris.

Les acreditacions reconeixen l'organització assistencial i el rendiment del model de la UIC-Lleida, coordinat pel Servei de Cardiologia i desenvolupat conjuntament amb el Servei de Medicina Interna. La unitat es fonamenta en el paper clau de la infermeria especialitzada en insuficiència cardíaca i integra un equip multidisciplinari format per cardiòlegs, internistes de l'Hospital Universitari de Santa Maria, dietistes, psicòlegs, treballadors socials i professionals de la rehabilitació.

A més, la UIC-Lleida treballa en xarxa amb unitats d'insuficiència cardíaca avançada de centres de referència com l'Hospital Universitari de Bellvitge i l'Hospital Universitari Vall d'Hebron, per al seguiment de pacients candidats a teràpies d'alta complexitat, i participa activament en programes de recerca i docència a escala nacional.

El projecte RADIA, premi Ennova Health per l'apoderament digital del pacient

El xatbot del Servei d'Oncologia Radioteràpica millora la comunicació i redueix l'ansietat dels pacients que inicien radioteràpia.

El Servei d'Oncologia Radioteràpica de l'**Hospital Universitari Arnau de Vilanova de Lleida** ha estat premiat als **Premis Ennova Health 2025** pel projecte **RADIA**, un xatbot adreçat als pacients que inicien un tractament de radioteràpia, dins la categoria d'**Apoderament Digital del Pacient**.

El cap del servei, **Moisés Mira**, va recollir el guardó i va explicar que RADIA té com a objectiu millorar la comunicació amb els pacients i reduir l'ansietat inicial, oferint respostes clares i fiables als dubtes més habituals. El sistema utilitza intel·ligència artificial per adaptar la informació a les necessitats de cada persona.

El xatbot està disponible al web de l'Arnau de Vilanova, a l'apartat d'assistents virtuals, i reforça la humanització i digitalització de l'atenció oncològica.

El projecte PROMETEUS, guardonat per l'ús d'intel·ligència artificial

La iniciativa de seguiment de malalties cròniques ja ha estat guardonada dues vegades aquest any.

El projecte **PROMETEUS**, orientat a la transformació del maneig de les malalties cròniques mitjançant eines de medicina digital, ha estat guardonat als **Premis Ennova Health 2025**, en la categoria d'**Intel·ligència artificial i gestió de les dades**. L'acte de lliurament va tenir lloc el passat 19 de novembre a Madrid.

La iniciativa es desenvolupa en l'àmbit de l'atenció primària de Lleida i compta amb la participació de professionals de diferents institucions, entre elles l'**Hospital Universitari Arnau de Vilanova de Lleida**, l'**Hospital Universitari de Santa Maria**, la **Fundació Eurecat** i l'**IRBLleida**.

PROMETEUS té com a objectiu millorar l'atenció i l'estratificació del risc cardiovascular, especialment en pacients amb hipertensió arterial, mitjançant una plataforma integrada per als professionals, una aplicació per a pacients i un sistema d'IA que analitza múltiples variables clíniques i sociodemogràfiques.

El Dr. Joan Viñas presenta un llibre sobre la transformació de l'Hospital Arnau de Vilanova

L'exrector de la UdL repassa l'evolució del centre lleidatà des dels anys setanta fins a la seva consolidació com a hospital universitari.

El **Dr. Joan Viñas**, exrector de la **Universitat de Lleida** entre els anys 2003 i 2011, va presentar a la Facultat de Medicina el seu llibre *Hospital Arnau de Vilanova de Lleida. De residència sanitària a hospital universitari. Crònica d'un metge de l'hospital: 1977–2003*.

L'obra ofereix un relat en primera persona sobre la profunda transformació de l'**Hospital Arnau de Vilanova de Lleida**, centre de referència del sistema sanitari lleidatà. El llibre descriu el pas d'una antiga residència sanitària amb recursos limitats a un hospital modern, amb serveis ampliats, tecnologia avançada i una clara vocació docent i universitària.

L'acte de presentació va comptar amb una nombrosa assistència i va permetre repassar alguns dels moments clau en la història recent de l'Arnau de Vilanova, així com els reptes, canvis organitzatius i transformacions estructurals que han marcat el seu creixement durant més de dues dècades. La publicació esdevé també un testimoni valuós de l'evolució de la sanitat pública a Lleida vista des de dins del mateix hospital.

Trobades al Pirineu per apropar el COMLL al territori

Des de la Junta del COMLL volem agrair sinceralment la participació i la confiança dels companys que hi van assistir a les tres reunions dutes a terme en 2025 a les diferents localitats del Pirineu: Seu d'Urgell, Tremp i Vielha.

Les sessions van servir com a espai de trobada i escolta per apropar el Col·legi als professionals de tot el territori. Malgrat una participació inferior a l'esperada, les aportacions van ser valuoses i coincidents, evidenciant necessitats compartides. A continuació es recullen les principals propostes i suggeriments.

Resum d'iniciatives aprovades

- **Apropar els serveis i el personal del col·legi** de manera periòdica i presencial. Per a això, la institució està estudiant la disponibilitat d'espais a cada una de les valls on es van dur a terme les reunions, concretament a la Seu d'Urgell, Tremp i Vielha.
- **Facilitar la formació**, sigui ampliant les opcions en línia o desplaçant professionals/instructors per impartir formació in situ.
- **Crear grups de treball integrats** dins les seccions col·legials existents del COMLL i facilitar que els professionals de fora de Lleida es puguin connectar telemàticament a les reunions.
- **Possibilitat de llogar un apartament a la seu del COMLL** per necessitats formatives o personals.
- **Oferir assessorament específic**, tant per als professionals que s'incorporen als hospitals comarcals —on hi ha una elevada mobilitat— com per als equips contractants (direccions mèdiques, caps de servei, etc.).

Espais formatius del COMLL

Sales de formació

Lloguer de despatxos i sales de formació amb capacitat fins a 100 persones

Espais totalment equipats i serveis addicionals disponibles

Consultes sobre disponibilitat i reserves a www.reservaespais.comll.cat

A.

Actes institucionals i formacions

Setembre

Senderisme saludable

A principis de setembre, la secció sèniors del Comll va gaudir d'una caminada de 11 km pels tossals de Margalef i Mirador de la Pena.

Documental ¿A mi quien me cuida?

El 15 de setembre es va projectar el documental de la Dra. Maria Montoya *¿A mi quién me cuida?*, sobre l'impacte del sistema sanitari en la salut dels professionals. L'acte es va tancar amb un col·loqui amb els assistents.

Maneig del pacient complex CRM

Primera jornada de l'any de la secció de metges extracomunitaris del COMLL, dedicada al maneig del pacient complex amb síndrome cardiovascular-renal-metabòlic, a càrrec del Dr. Josep Cardona i la infermera Cristina Cebrián, amb el suport de Boehringer Lab.

Octubre

Lleida pels Refugiats i COMLL

El passat 3 d'octubre es va celebrar un sopar solidari amb Lleida pels Refugiats per recaptar fons destinats a la sortida als camps de refugiats prevista per al febrer de 2026.

Xerrada Lleida pels Refugiats

Jornada informativa sobre la sortida als camps de refugiats del Sàhara Occidental, amb l'objectiu de captar el màxim nombre de metges i voluntaris interessats a participar en la missió impulsada per Lleida pels Refugiats.

Senderisme saludable

La Secció de Metges Sèniors va organitzar una nova activitat de senderisme amb la volta a l'embassament de Sant Llorenç, una proposta que va combinar activitat física, entorn natural i convivència.

Octubre

L'ofici d'escriure

Acte organitzat per la secció de Metges sèniors dedicat a l'ofici d'escriure, la terapèutica de les paraules, amb l'escriptor Pere Rovira i Planas, poeta, narrador, assagista i traductor.

Actualització en Pediatria

XLII edició de la jornada d'actualització en pediatria, centrada en temes clau, eines pràctiques per a l'abordatge clínic i d'urgències i una visió multidisciplinària entre pediatria, infermeria i atenció primària. A càrrec de la Dra. Priscila Llena, el Dr. Alejandro Manzanares, la Sra. Àngela Lledó, la Dra. Gemma Castillejo, la Dra. Laura Trujillano i la Dra. Romy Rossich.

Cafè GIPS a Lleida: salut digital i territori

El Cafè GIPS es va celebrar a Lleida el 16 d'octubre per analitzar la salut digital i el paper de la tecnologia i l'enginyeria en la millora del sistema sanitari, amb l'organització del Col·legi de Metges de Lleida i els Enginyers Industrials de Catalunya.

Visita a Cervera

El passat 23 d'octubre la secció de Metges Sèniors va gaudir d'una visita guiada a la ciutat de Cervera, el seu centre i els edificis històrics

Novembre

Jornada dedicada a l'impacte del medi ambient en la salut

Amb una taula rodona sobre sostenibilitat i salut pública i ponències sobre canvi climàtic, salut i infància. L'acte va reunir experts de salut, medi ambient, universitat i administració pública.

Cinema i Medicina, una altra mirada. El Jardinero fiel

La Secció de Metges Sèniors va projectar la pel.licula *El Jardinero fiel* dins del projecte Cinema i Medicina, una altra mirada. Presentació i comentaris de Juan Ferrer, crític cinematogràfic

Burnout a Urgències

La Secció de Metges Extracomunitaris va oferir un taller teoricopràctic per al personal mèdic d'urgències, centrat en l'autoconeixement, la prevenció del *burnout* i l'abordatge del pacient amb empatia i eficiència, a càrrec de la Dra. Carmen Pirela Uzcátegui i Francylumar González.

Ponència sobre medicina energètica a càrrec del Dr. Manel Piqué

La Secció de Medicina Complementària va organitzar el passat 18 de novembre una ponència del Dr. Manel Piqué, cardiòleg, titulada «*Medicina energètica: bases científiques*».

Cinema i Medicina, una altra mirada. No conoces a Jack

El passat 20 de novembre, la Secció de Metges Sèniors va projectar la pel·lícula No conoces a Jack dins del projecte Cinema i Medicina, una altra mirada. La sessió va comptar amb la presentació i els comentaris de Juan Ferrer, crític cinematogràfic.

V Premis COMLL a la Recerca en Atenció Primària

El 28 de novembre es van lliurar els V Premis COMLL a la Recerca en Atenció Primària. Dels set projectes presentats, van ser guardonats Josep Montserrat Capdevila i Francesc Pujol Aymerich, amb un premi de 1.500 € cadascun.

Desembre

Sessió sobre factura electrònica i sistemes de facturació

El Col·legi de Metges va organitzar una sessió sobre factura electrònica i sistemes de facturació. Carlos Montes, assessor fiscal de Monfiscal, va explicar Veri*Factu i les obligacions que afectaran professionals i societats mèdiques sanitàries.

La infermeria als hospitals de Lleida durant la Guerra Civil

L'11 de desembre, la Secció de Metges Sèniors va organitzar la conferència *La infermeria als hospitals de Lleida durant la Guerra Civil*, a càrrec de Carme Torres Penella, infermera i investigadora especialitzada en aquest període històric a la ciutat (1936–1939).

Festa Infantil de Nadal

El COMLL va celebrar la festa de Nadal infantil en reconeixement a la creativitat dels participants del concurs de dibuix.

Assemblea i dinar de Nadal de la Secció de Metges Sèniors

La Secció de Metges Sèniors va celebrar l'assemblea general anual per debatre els continguts d'interès per a la institució. Posteriorment, els assistents van compartir el tradicional dinar de Nadal a Lo Casal del COMLL.

A.

Actes organitzats per altres institucions

Setembre

BTI i Fundació Dental Española

BTI Institute i la Fundació Dental Espanyola van organitzar unes jornades d'actualització sobre implants curts i regeneració òssia, a càrrec del Dr. Sergio Ramírez-Villa i el Dr. Víctor Serrano.

Formació de formadors: comprenent i explicant el dolor

El passat 22 de setembre, CAMFiC va impartir una formació de formadors titulada «*Comprenent i explicant el dolor, una estratègia terapèutica: de la teoria a la pràctica*», a càrrec de la Dra. M. Dolors Gràcia i Cinta Sancho.

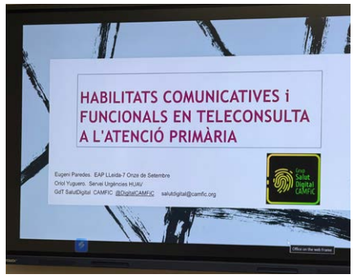

Habilitats comunicatives en teleconsulta a l'atenció primària

Jornada de formació adreçada a formadors centrada en el desenvolupament d'habilitats comunicatives en l'àmbit de la teleconsulta a l'atenció primària, impartida pel Dr. Eugeni Paredes i el Dr. Oriol Yuguero, amb el suport de CAMFiC.

IV Jornades d'Asma: novetats, reptes i progrés. Un llarg camí per avançar

El Servei d'Al·lergologia de l'Hospital Universitari Santa Maria va organitzar les IV Jornades d'Asma, centrades en novetats, reptes i avenços en el maneig de la malaltia, amb la participació de la Dra. E. Alcoceba, el Dr. L. Marqués i la Dra. S. Lara.

Octubre

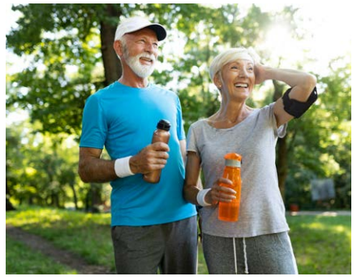

Vitamina D: tot sobre la SEVD

Jornada dedicada als beneficis de la vitamina D en la salut òssia i a l'abordatge terapèutic de la hipovitaminosi D, a càrrec del Dr. Xavier Fornós Roca, reumatòleg de l'Hospital Universitari Santa Maria, i del Dr. José León Mengíbar, endocrinòleg de l'Hospital Universitari Arnau de Vilanova de Lleida.

Prevención de complicaciones quirúrgicas

Smith+Nephew va organitzar una sessió clínica centrada en la millora de la seguretat del pacient i l'optimització dels resultats quirúrgics.

Cirurgia endoscòpica de columna

Laboratori Esteve va organitzar una jornada dedicada a la cirurgia endoscòpica de columna, a càrrec del Christian Schinder, traumatòleg especialista en cirurgia endoscòpica, i del Augusto Covaro, traumatòleg especialista en columna.

Infiltracions de l'aparell locomotor

L'objectiu del curs és oferir una exposició teòrica dels conceptes fonamentals, seguida d'una aplicació pràctica mitjançant la simulació de les infiltracions més habituals amb maniquins i entre els mateixos participants.

Novembre

Clínica Nova Aliança

La Clínica Nova Aliança torna a confiar en les instal.lacions del Comll per fer la seva reunió anual d'equip mèdic.

La 2a Jornada Pediàtrics Lleida reuneix professionals de la salut infantil

La Jornada es va celebrar el 29 de novembre a la seu col·legial. L'acte es va adreçar a residents i adjunts de pediatria, infermeria pediàtrica, fisioteràpia especialitzada en patologia infantil i psicologia infantil.

Desembre

Boehringer impulsa el debat científic sobre les patologies cardio-renal-metabòliques

Boehringer va organitzar la reunió *Perspectives CRM*, una sessió d'intercanvi científic centrada en les teràpies actuals i futures per al tractament de les patologies cardio-renal-metabòliques, amb la participació de professionals especialitzats en aquest àmbit.

D.
Debat

La salut mental dels professionals de la salut: un imperatiu ètic i deontològic

La necessitat de situar l'autocura, el benestar emocional i la protecció psicològica dels professionals sanitaris com a eixos clau per garantir una pràctica clínica segura, sostenible i de qualitat.

La pandèmia per SARS-CoV-2 (COVID-19) ha representat un punt d'inflexió en la manera com es percep la salut dels professionals de la salut. Tot i que en àmbits molt especialitzats ja es coneixia la prevalença de trastorns mentals i conductes addictives entre metges i metgesses, no existia una consciència generalitzada —ni en la societat, ni en moltes organitzacions sanitàries, ni en les administracions— sobre l'estat real de la salut mental i emocional del col·lectiu professional.

Abans de la pandèmia, un estudi realitzat l'any 2017 per la Fundació Galatea sobre salut, estils de vida i condicions de treball en diferents professions sanitàries i especialitats mèdiques ja mostrava que la percepció de mala salut mental era significativament superior entre els professionals de la salut que en la població general, és a dir, en les mateixes persones a qui atenien.

Durant els primers mesos de la crisi sanitària, els professionals van afrontar situacions inèdites en un context d'incertesa sostinguda, alta càrrega assistencial i elevada mortalitat. Davant d'aquest escenari, es van activar respostes individuals i col·lectives d'autoprotecció, inicialment orientades a prevenir el contagi. Progressivament, però, va emergir amb més força la necessitat de protegir-se també des d'una perspectiva emocional i mental.

Molts equips de salut mental, tant en l'àmbit hospitalari com en l'atenció primària, van desplegar intervencions diverses, algunes de caràcter més convencional i d'altres més innovadores. Amb tot, l'experiència acumulada va posar de manifest que, més enllà de les respostes externes, calia assumir la responsabilitat individual i col·lectiva de l'autocura. Aquesta autocura no només té un fonament personal, sinó també ètic —no es pot cuidar adequadament si no es preserva la pròpia salut— i deontològic, atès que la manca d'autoprotecció incrementa el risc de mala praxi.

Els professionals de la salut han estat tradicionalment formats per atendre, guarir i acompanyar els altres, però no per desenvolupar habilitats d'autocura. Aquesta mancança formativa els situa en una posició de vulnerabilitat, especialment en contextos d'alta

exigència emocional i assistencial. A més, la vocació, tot i ser un motor fonamental de la pràctica mèdica, no sempre actua com a factor protector; en alguns casos, pot dificultar el reconeixement dels mateixos límits i retardar la necessitat de parar i recuperar-se.

A aquests factors individuals s'hi afegeixen elements estructurals. El rol professional i l'especialitat condicionen de manera significativa l'exposició a l'estrès: no és comparable el treball en una unitat de cures intensives amb el d'un laboratori, ni l'impacte emocional de les cures pal·liatives amb el de l'atenció primària.

El funcionament dels equips interdisciplinaris constitueix un altre factor clau. Els equips que funcionen de manera cohesionada, amb relacions respectuoses i objectius compartits, actuen com a veritables factors protectors de la salut mental dels seus membres. En canvi, els equips disfuncionals augmenten el risc de conflicte, tensió crònica i burnout.

Estretament vinculat a l'equip hi ha el lideratge. Un lideratge adequat, adaptatiu i sensible al benestar dels professionals és un element central en la prevenció del malestar emocional. Cal tenir present que existeixen lideratges formals i visibles, però també lideratges informals que, tot i passar desapercebuts, tenen una influència notable en el clima laboral.

També les organitzacions sanitàries juguen un paper determinant. Estructures excessivament jerarquitzades, organigrames complexos i una proliferació de mecanismes de control poden contribuir a una percepció de pèrdua d'autonomia professional. En aquest sentit, el sistema sanitari, entès com un sistema de sistemes, sovint veu dificultada la seva eficiència per una burocratització que acaba impactant negativament en el benestar dels professionals.

Un factor sovint poc visible, però cada vegada més rellevant, és el factor social o civilitzatori. Vivim en una societat hiperconnectada, amb accés immediat a informació abundant i no sempre contrastada. Molts pacients arriben a la consulta després d'haver consultat fonts digitals o eines d'intel·ligència artificial, fet que pot incrementar la tensió en la relació professional-pacient i afegir complexitat a la comunicació clínica.

En aquest context, pren especial rellevància el concepte d'algofòbia, tal com el descriu Byung-Chul Han: la dificultat creixent per tolerar el dolor i el patiment. Aquesta tendència afavoreix l'externalització de les solucions i la demanda de respostes immediates, contribuint a una medicalització excessiva del malestar emocional i a la progressiva psicopatologització d'experiències inherents a la vida.

Davant d'aquest escenari, resulta imprescindible posar el focus en l'autocura i l'autoprotecció dels professionals de la salut. En aquest marc s'inscriu el concepte d'Equip de Protecció Emocional (EPE), entès com el conjunt de recursos personals, formatius i assistencials que permeten preservar la salut mental al llarg de la trajectòria professional. Aquest EPE inclou l'autoconeixement, el desenvolupament de la intel·ligència emocional i relacional, la formació en comunicació clínica, el descans adequat i el coneixement de recursos específics d'atenció als professionals, amb garanties de confidencialitat.

L'App Galatea s'ha desenvolupat amb l'objectiu de facilitar la construcció d'aquest EPE, oferint instruments d'autoavaluació del patiment emocional, del funcionament dels equips i de possibles problemes d'addiccions, així com continguts divulgatius, resultats de recerca i estratègies d'afrontament adaptades a la pràctica professional.

En definitiva, per als metges i la resta de professionals de la salut, l'autocura no pot ser considerada una opció individual. És un imperatiu ètic i deontològic, essencial per garantir una pràctica clínica segura, sostenible i de qualitat.

Dr. Antoni Calvo i López
Psicòleg
Director Fundació Galatea

Qui cuida el que cuida?

Malestar, cansament, aïllament... símptomes inespecífics que moltes vegades no sabem a què atribuir, però que poden formar part dels senyals d'alarma d'un possible burnout.

La síndrome de burnout prové del concepte anglès *burnout syndrom* que es tradueix com "estar cremat pel treball".

Es va descriure el 1974 com una sensació de fracàs i una experiència esgotadora com a resultat de la sobrecàrrega de les exigències de la feina. El concepte inicial ha anat evolucionant amb diferents conceptualitzacions, però la més utilitzada és la de Maslach i Jacksons que es recull com el conjunt de signes i símptomes que perduren en el temps i es caracteritzen per un esgotament emocional, la despersonalització i la poca realització personal en el treball.

Cal diferenciar el burnout de l'estrès donat que el primer és conseqüència del segon, és una resposta a l'estrès laboral crònic. L'estrès desencadena una hiperactivitat emocional, al contrari que el burnout en el que veiem indiferència, esgotament i afebliment de la persona.

El burnout té una incidència elevada en els sectors dedicats a la cura de les persones, on s'inclouen els professionals sanitaris, professors, educadors i cuidadors, entre altres. Alguns estudis recullen que aproximadament un de cada quatre metges presenten símptomes compatibles amb aquesta síndrome.

Factors com l'augment de la càrrega assistencial amb dificultats per poder prioritzar la necessitat real d'atenció immediata i necessària juntament amb pacients amb un nivell elevat d'exigència, però també amb més informació a l'abast que afavoreix la medicina defensiva disminuint en molts casos la relació metge-pacient, la manca de professionals sanitaris i la burocratització del sistema afavoreixen l'esgotament professional.

En aquest entorn els professionals implicats en la salut laboral juguem un paper molt important, en la detecció precoç dels símptomes dels treballadors en els àmbits relacionats amb la feina, per plantejar estratègies individuals envers l'estrès laboral. Cal posar límits entre la vida personal i laboral "desconnectar" literalment, desenvolupar habilitats d'autoconeixement i gestió emocional per continuar valorant la nostra feina, la nostra vocació. Els hàbits saludables amb una bona alimentació, exercici físic habitual i un descans adequat, ens faran sentir bé i si ens sentim bé cuidarem bé.

També estem presents en l'assessorament i col·laboració des de l'empresa per desenvolupar mesures de prevenció col·lectives mitjançant polítiques organitzatives adequant descansos, càrrega de treball, conciliació familiar, eines tecnològiques i també programes de gestió del benestar per la millora de la comunicació, creació de grups d'ajuda i suport especialitzat.

Cal una proactivitat individual, però també col·lectiva per a tenir cura de les persones que cuiden a les persones.

Dra. Elma Llobet Vila i
Dra. Laura Modol Vilalta
Facultatives especialistes en Medicina del Treball

M.

Medicina d'avantguarda

Acreditació de la Unitat d'Hemostàsia de Lleida com a European Haemophilia Treatment Centre

La Medicina d'Avantguarda avui dia es defineix per la capacitat d'oferir diagnòstics altament especialitzats i tractaments personalitzats en camps complexos, com les alteracions congènites i adquirides de la coagulació. En aquest marc d'alta especialització, la Unitat d'Hemostàsia de Lleida ha aconseguit un reconeixement internacional que ressalta la seva excel·lència en la gestió integral de les coagulopaties hemorràgiques.

El tractament de l'hemofília i altres trastorns hemorràgics requereix una atenció multidisciplinària que va més enllà de la simple administració de factors de coagulació. Demana una coordinació entre hematòlegs, personal d'infermeria especialitzat, farmacèutics, traumatòlegs i altres especialistes, que són la base del model que s'ha consolidat a Lleida.

↑ Unitat d'Hemostàsia de Lleida

La nostra Unitat d'Hemostàsia

El Servei d'Hematologia i el Servei d'Anàlisi clínica de l'Hospital Universitari Arnau de Vilanova (HUAV) de Lleida són serveis de referència de tota la Regió Sanitària de Lleida i donen suport a la regió Sanitària de l'Alt Pirineu i Aran. També són atesos als nostres serveis els pacients de la Franja de Ponent que reben atenció a Lleida.

La **Unitat d'Hemostàsia** desenvolupa activitat tant de laboratori, com activitat clínica assistencial dins d'ambdós serveis.

El Laboratori de coagulació

És un laboratori que s'ha especialitzat progressivament en els darrers anys. Disposa de tècnics que treballen des de fa temps en una secció dedicada exclusivament a l'àrea de coagulació, fet que ha permès assolir una formació altament especialitzada en les diferents tècniques. En els últims anys s'ha completat la cartera de serveis amb procediments que no es realitzen en altres laboratoris del mateix nivell (Unitats Bethesda, determinació de nivells d'ACOD...). Aquestes tècniques són clau per al diagnòstic, tractament i seguiment de les coagulopaties i per al maneig dels pacients anticoagulants.

En l'actualitat disposem de gairebé totes les tècniques de coagulació necessàries per al diagnòstic i maneig terapèutic dels nostres pacients, exceptuant els estudis moleculars per a completar diagnòstics genètics i els estudis de trombopaties que es deriven a centres de Barcelona. L'índex de derivacions de mostres o pacients per a estudis de coagulopaties als centres de referència de Barcelona és molt baix.

El laboratori d'Hemostàsia segueix la normativa de qualitat del Laboratori General, està certificat per la norma ISO 9001 i totes les tècniques bàsiques i una part de les especials acreditat per la norma ISO 15189.

Unitat d'hemostàsia clínica

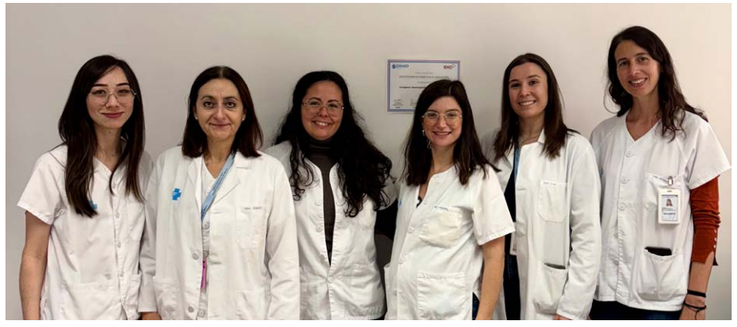

↑ Unidad de Hemofilia Multidisciplinar

La Unitat d'Hemostàsia i Trombosi és un servei especialitzat en el diagnòstic i tractament de trastorns relacionats amb la coagulació de la sang. Aquest servei s'enfoca en pacients que presenten **trastorns de coagulació**, tant de **caràcter hemorràgic**, com l'hemofília i la malaltia de Von Willebrand, així com de la **patologia trombòtica**, inclòs el maneig dels diferents tractaments anticoagulants i altres trastorns relacionats. L'objectiu principal d'aquesta unitat és proporcionar atenció integral als pacients, incloent-hi diagnòstic, tractament i seguiment.

En els últims anys l'activitat assistencial de la Unitat d'Hemostàsia ha seguit un procés de desenvolupament i reestructuració complet, del qual destaquen dos punts forts:

La Coordinació amb Atenció Primària en el maneig de pacients anticoagulants de baix/intermedi risc, aquest és un treball fonamental. Per desenvolupar-ho s'ha creat un Grup de Treball de Tractament anticoagulant Oral (TAO) format per professionals d'Atenció Primària i de la unitat d'Hemostàsia, treballant conjuntament en la creació de protocols assistencials i guies clíniques, que ha aconseguit uniformitzar el maneig d'aquests pacients a la nostra Regió Sanitària. El pacient anticoagulant suposa un volum assistencial molt elevat tant en Atenció Primària com a l'Hospital. A més és un tractament amb alt risc d'errors greus que comporten complicacions trombòtiques i hemorràgiques greus, la qual cosa precisa un maneig òptim amb implicació multidisciplinària. En aquest punt ha estat molt important l'implicació d'infermeria tant a Atenció Primària com a a la Unitat d'Hemostàsia, fent el treball d'enllaç diàriament entre primària i l'hospital.

Ampliació de l'atenció dels pacients amb coagulopaties hemorràgiques.
En els últims anys hem assistit a un augment en el nombre de nous pacients diagnosticats amb coagulopaties hemorràgiques en la nostra àrea. Aquests pacients, amb edats compreses entre un mes i seixanta-quatre anys, són en l'actualitat atesos de manera integral en la consulta d'Hemostàsia, tant per al diagnòstic, com el seguiment i maneig de les complicacions que presenten. Són pacients complexos que precisen una atenció continuada, que en l'actualitat no són derivats als centres de referència exceptuant complicacions greus que el nostre centre no pot assumir tècnicament.

L'acreditació

La Unitat d'Hemostàsia de Lleida ha rebut la prestigiosa certificació com a "*European Haemophilia Treatment Centre*" segons l'acreditació de l'European Association for Haemophilia and Allied Disorders (EAHAD).

Aquesta acreditació és el màxim segell de qualitat al continent, i reconeix aquells centres que no només ofereixen tractaments de substitució estàndard, sinó que integren teràpies innovadores, investigació clínica i una gestió holística de la qualitat de vida dels pacients.

Aquesta distinció certifica que la Unitat compleix amb els criteris d'excel·lència establerts per a un model d'atenció integral, que inclou l'accés a diagnòstics ràpids, la gestió d'inhibidors, la implementació de teràpies no substitutives (com anticossos monoclonals), i la disponibilitat d'equips multidisciplinaris capaços de resoldre les possibles complicacions d'aquests pacients.

El reconeixement és un aval formal i extern al compromís ininterromput de la Unitat amb els més alts estàndards europeus. Aquesta certificació, que exigeix renovacions periòdiques, fomenta un cicle de millora contínua i obliga a mantenir-se a l'avantguarda en protocols assistencials i recerca.

La tasca quotidiana: l'atenció integral a la coagulació

El reconeixement europeu valida el model d'atenció continuada i especialitzada que la Unitat d'Hemostàsia ofereix diàriament. La seva tasca es divideix en dues grans àrees: el maneig de l'hemofília i coagulopaties hemorràgiques i la gestió de la trombosi.

1. Gestió Integral de les Coagulopaties Hemorràgiques.

L'objectiu principal és la prevenció de les hemorràgies i la millora de la qualitat de vida dels pacients.

- Profilaxi i Tractament Individualitzat: La Unitat aplica protocols de profilaxi adaptats al perfil de sagnat i l'estil de vida del pacient, utilitzant les noves eines terapèutiques disponibles (factores de vida mitjana estesa, agents no substitutius).

Bibliografia

1. *Van Galen, K., Lavin, I. M., Skouw-Rasmussen, N., et al. (2021). European principles of care for women and girls with inherited bleeding disorders. Haemophilia, 27(5), 837–847.*
2. *Miesbach, W., Boban, A., Chowdary, P., et al. (2025). Qualification Criteria of Gene Therapy for Haemophilia — Opinion of the EAHAD Gene Therapy Working Group. Haemophilia, 31(5), 966–972.*
3. *EAHAD & European Haemophilia Consortium (EHC). (2020). Position Statement on Gene Therapy (GT).*
4. *EAHAD Certification & Audit Working Group. (2021). Haemophilia Centre Certification & Audit Working Group formed. EAHAD.*
5. *European Association for Haemophilia and Allied Disorders (EAHAD). (2023). Annual Report 2023.*
6. *Giangrande, P., et al. (2014). The European Standards of Haemophilia Centres. Blood Transfusion, 12 (Suppl 3), s525–530.*
7. *Candura, F., et al. (2014). Methodology for the development of European standards for Haemophilia Centres. Blood Transfusion, 12 (Suppl 3), s519–524.*
8. *Euhanet / EUHASS. Certified Centres in Europe.*

World Federation of Hemophilia (WFH). (2020). WFH Guidelines for the Management of Hemophilia (3rd Edition).

- Seguiment Articular (Artropatia Hemofílica): Es realitza un seguiment conjunt amb l'equip de traumatologia per prevenir o mitigar els danys articulars causats per sagnats repetitius, incloent-hi ecografies articulars periòdiques.
- Educació Terapèutica: Es promou intensament l'autocura mitjançant la formació dels pacients i les famílies en tècniques d'autoinfusió ràpida i seguretat a domicili, un factor crític per a la independència i la gestió precoç de les hemorràgies.

2. Abordatge de la Trombosi i els Anticoagulants

La Unitat no només s'ocupa dels sagnats, sinó que també gestiona les trombofílies i la necessitat d'anticoagulació en pacients d'alt risc.

- Consultes Especials (Embaràs i Cirurgia): Es realitza la planificació i el maneig perioperatori o peripart de pacients amb risc trombòtic o hemorràgic, ajustant les pautes de teràpia pont de l'anticoagulació.
- Diagnòstic de Trombofílies: Es fan estudis en pacients amb trombosi recurrent o inusual per identificar alteracions genètiques o adquirides que requereixen tractaments específics a llarg termini.

Conclusions

El reconeixement a la Unitat d'Hemostàsia de l'EAHAD és un estímul ineludible per a l'equip i tota la regió sanitària, ja que consolida Lleida com un estàndard d'excel·lència. El repte actual és mantenir aquesta direcció en l'atenció integral als nostres pacients, en un entorn sanitari en constant canvi, abraçant les noves teràpies per consolidar una sanitat proactiva i altament personalitzada en l'àmbit de la coagulació.

Autoria:

Dra. Eva Vicente Pascual
Facultatiu especialista Hematologia. Unitat d'Hemostàsia. HUAV.
Dr. Albert Tugues Peiró
Facultatiu especialista Hematologia. Unitat d'Hemostàsia. HUAV.
Dra. Cristina Marzo Alonso
Cap de Secció d'Hemostàsia i Laboratori d'Hematologia. HUAV.

D.

Deontologia Mèdica

L'US DE LES TECNOLOGIES DE LA INFORMACIÓ I LA COMUNICACIÓ AL CODI DEONTOLÒGIC

El febrer del 2022 va entrar en vigor el Nou Codi de Deontologia del Consell de Col·legis de Metges de Catalunya, després d'un llarg procés que es va iniciar al voltant del 3r Congrés de la professió mèdica celebrat a Girona el 2016.

Dra. Montserrat Esquerda
Metgessa especialista en pediatria

Repassem la Norma 21

"Les tecnologies de la informació i la comunicació poden ser instruments vàlids i útils per reforçar i dinamitzar la relació entre metges i pacients, però no poden substituir la visita presencial quan aquesta sigui necessària per a la deguda qualitat de l'acte mèdic. Poden ser també mitjans per establir consultes entre professionals. En aquest cas, la responsabilitat assistencial recau en el professional que hagi mantingut la relació presencial amb el pacient, i la documentació o informació generada amb aquestes comunicacions s'ha d'incorporar a la història clínica del pacient."

La Norma 21 estableix un marc sobre l'ús de les tecnologies de la informació i la comunicació (TIC) en la pràctica mèdica. Aquesta norma reconeix el potencial de la telemedicina com a instrument útil per reforçar i dinamitzar la relació metge-pacient, però en fixa límits ètics molt rellevants: les TIC no poden substituir la visita presencial quan aquesta és necessària per garantir la qualitat de l'acte mèdic.

La telemedicina s'ha desenvolupat de manera accelerada gràcies al progrés tecnològic i, més recentment, a causa de situacions excepcionals com la pandèmia. Tot i això, cal recordar que no constitueix una nova forma de medicina, sinó un instrument que pot ajudar en processos concrets, en determinades circumstàncies i per a pacients específics. Des d'un punt de vista deontològic, aquest plantejament s'alinea amb el principi de prudència, fonament de tot acte mèdic. El criteri clínic del metge ha de determinar quan una consulta o procés pot realitzar-se a distància i quan la presencialitat és imprescindible, especialment quan la manca d'exploració física o de contacte directe pot comprometre el diagnòstic, el tractament o la relació terapèutica.

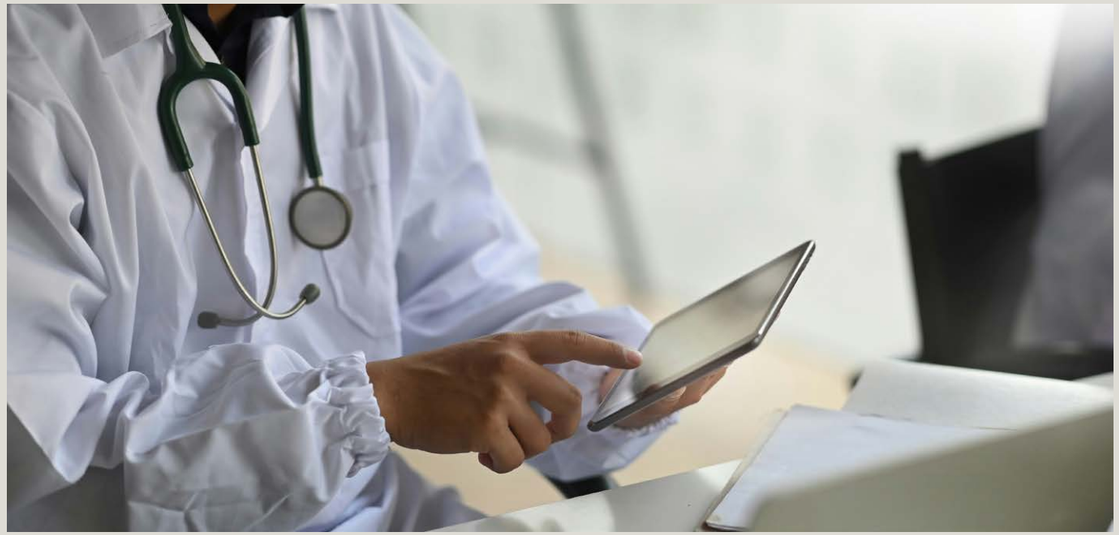

Des del punt de vista ètic, aquesta norma s'emmarca clarament en els principis de beneficència i no maleficència. Utilitzar telemedicina quan és adequada pot millorar l'accés, facilitar el seguiment de pacients crònics, evitar desplaçaments innecessaris i optimitzar recursos. Però usar-la de manera indiscriminada pot generar risc clínic, empobriment de la relació assistencial i deshumanització de l'atenció. La crisi de deshumanització en medicina és prèvia a la telemedicina, però aquesta pot agreujar-la si no s'utilitza amb criteris ètics clars.

Un aspecte rellevant de la Norma 21 és el reconeixement de les TIC com a mitjà per establir consultes entre professionals. Aquest ús pot contribuir de manera significativa a la qualitat de l'atenció, especialment en àmbits on el suport especialitzat és clau. Tanmateix, el text deontològic delimita de forma molt clara la responsabilitat assistencial: aquesta recau en el professional que ha mantingut la relació presencial amb el pacient. Aquesta precisió és fonamental, ja que evita la dispersió de responsabilitats i garanteix que sempre hi hagi un referent clar per a la persona atesa.

Aquest punt connecta amb el principi de responsabilitat professional, perquè aquesta no es dilueix pel fet d'incorporar tecnologia. Encara que en l'acte mèdic intervinguin diversos professionals o sistemes tecnològics, el metge responsable del pacient ha d'integrar tota la informació disponible, valorar-la críticament i prendre decisions amb criteri clínic.

Deontologia Mèdica Nou codi de deontologia

La Norma 21 també estableix l'obligació d'incorporar a la història clínica tota la documentació o informació generada mitjançant comunicacions telemàtiques. Aquesta exigència té una gran rellevància deontològica, ja que la història clínica és un instrument essencial de continuïtat assistencial, transparència i seguretat del pacient. La informació obtinguda per via telemàtica té el mateix valor que la recollida en una visita presencial i, per tant, ha de rebre el mateix tractament i protecció.

Aquest punt connecta directament amb el respecte a l'autonomia del pacient. La pràctica de la telemedicina requereix un consentiment informat real, basat en la comprensió dels objectius de la consulta, dels seus límits i de les alternatives disponibles, inclosa la possibilitat d'una visita presencial. El consentiment no pot ser tàcit ni imposat per les circumstàncies del sistema, sinó fruit d'un acord clar i comprensible entre el professional i la persona atesa.

Finalment, la Norma 21 planteja un repte important en termes de justícia i equitat. La bretxa digital, les dificultats tecnològiques, culturals o idiomàtiques poden convertir la telemedicina en un factor d'exclusió si no es té en compte la diversitat de situacions dels pacients i si no es gestionen adequadament. El metge ha de vetllar perquè l'ús de les TIC no accentuï les desigualtats existents i ha de garantir alternatives adequades per a aquelles persones amb més dificultats d'accés.

En conjunt, la Norma 21 ofereix un marc deontològic per a l'ús responsable de la telemedicina. Reafirma que la qualitat de l'acte mèdic, la responsabilitat professional i la dimensió humana de la relació metge-pacient han de prevaldre sempre sobre la tecnologia. **La telemedicina pot ser una gran aliada de la medicina, però només si s'utilitza amb criteri clínic, prudència i un compromís ferm cap a les persones.**

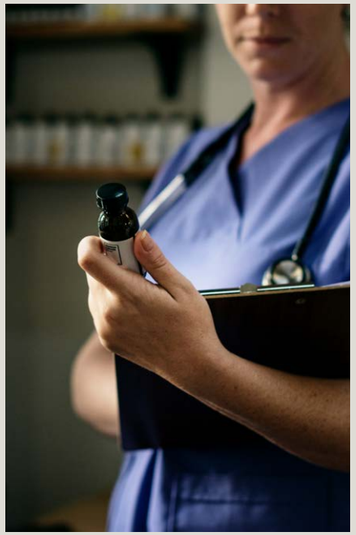

J/L

Jurídic — Legal

Cap a l'atenció integrada, social i sanitària, de les persones

El legislador català ha acabat el mes de novembre amb la promulgació de la Llei 10/25, de 26 de novembre, de l'Agència d'Atenció Integrada Social i Sanitària de Catalunya.

Dr. J. Corbella i Duch
Doctor en Dret - Advocat

A primera vista pot semblar la creació d'una nova agència burocràtica, però el context demogràfic —amb un 20% de la població major de 65 anys i més de 260.000 persones molt grans a Catalunya— justifica impulsar un nou sistema de cures que integri l'atenció sanitària i social, evitant desplaçaments innecessaris als ciutadans.

Malgrat que la norma és vigent des de l'endemà de la seva publicació (el 29 de novembre), l'Agència d'Atenció Integrada entrarà en funcionament d'aquí a un any (final de novembre de 2026), amb un Pla estratègic, i haurà d'assolir la interoperabilitat de tots els sistemes d'informació en el termini de dos anys (final de novembre de 2027).

Per tant, ens caldrà estar atens el futur per a veure com es fa realitat la voluntat del legislador i entra en funcionament la nova Agència Integrada que tindrà una partida específica per a llur finançament dintre del pressupost de la Generalitat, la qual cosa, ateses les dificultats que té la Generalitat per aprovar un pressupost, sembla que queda una mica indeterminada i que, al cap i a la fi, pot determinar que es retardi el seu funcionament.

Un any després de l'entrada en funcionament de l'Agència (això és, d'aquí a dos anys) els departaments competents en serveis socials i en salut, han d'actualitzar les respectives carteres de serveis per a preveure els que donarà l'Agència Integrada, i hauran d'unificar les condicions d'accés dels usuaris, amb independència del tipus de gestió de cada centre, i també hauran d'actualitzar la normativa reguladora sobre les llistes d'espera unificant les condicions d'accés dels usuaris.

Es preveu l'equiparació de les condicions laborals dels professionals de l'àmbit social i de l'àmbit sanitari, d'acord amb el pla d'acció plurianual que confeccioni l'Agència.

La llei ordena al Govern aprovar una normativa que reguli específicament l'atenció primària a les residències de persones grans, de persones amb discapacitats i d'altres col·lectius en situació de dependència. L'atenció farmacèutica en centres de serveis social de caràcter residencial assistits es durà a terme mitjançant serveis de farmàcia i dipòsits de medicaments.

Cal considerar que, per al funcionament eficaç de la nova Agència, és fonamental la integració de les dades sanitàries i socials prevista a l'article 10 de la llei. Aquesta norma autoritza el tractament i l'intercanvi de dades entre la Xarxa de Serveis Socials d'Atenció Pública i el sistema sanitari integral, sense necessitat de consentiment, per garantir una atenció integral.

Així, compartint dades identificatives, informació sobre les intervencions i les històries clínica i social, es podran detectar situacions de risc i vulnerabilitat i oferir una assistència integrada, amb la persona al centre del sistema. Per fer-ho possible, l'Agència haurà de disposar d'una plataforma digital integrada i compartida entre l'Administració i els serveis socials i sanitaris públics de Catalunya.

La unificació de les plataformes digitals pot facilitar una integració més eficient, tot i que inicialment pot generar dubtes sobre el seu funcionament i fiabilitat. Amb tot, cal confiar que la nova Agència Integrada esdevingui una eina eficaç per oferir una atenció social i sanitària conjunta, tant en l'àmbit residencial com en el domiciliari, garantint sempre la dignitat i l'autonomia de les persones.

M.

Metge Jove — Estudiant de Medicina

¿Y quién me cuida a mí?

Hoy en día, el médico lo da todo por salir, cuidar y dar vida y fuerza a aquel paciente, a ese y al otro. Pero, ¿nos hemos planteado quién da la vida por él? Es increíble pensar que tan solo unos pocos sufren, ¿no? Ese médico necesita de tu ayuda, ese estudiante necesita de tu mano, yo necesito ayuda.

La atención en salud mental ha aumentado considerablemente en la última década y, hasta en un 5%, ha aumentado el conocimiento de los estudiantes de medicina sobre este servicio. Estamos estresados, cansados, tanto por nuestro propio ser, nuestra propia vida, las largas horas quitadas al sueño, los desvelos sin noches de bohemia y un único objetivo, el que todos tenemos: llegar a la meta. Llegar a la meta para ser aquel médico que te necesita, aquel que requiere atención temprana. Él y tú, la misma persona.

Queremos ser una figura fuerte, con vitalidad. Aunque todos sabemos que la presión por cubrir tantas guardias, tantas horas en la Unidad de Intensivos sin descanso, tantas vidas o muertes y él, él solo, llevándolo todo, sin que nadie se diese cuenta, porque él, él, él es el médico, el que tiene que dar la cara por nosotros, por mí también. Pero, ¿quién lo cuida a él?

Él tiene que recurrir a ayuda psicológica y psiquiátrica. Es una locura descabellada estar un solo médico pendiente y ante cinco urgencias. No está pagado con dinero, sino con dolor, con el dolor de que uno no puede con todo, uno solo no; un equipo de profesionales médicos, sí.

Yo, una chica de 19 años, y él, un hombre con su carrera hecha, no estamos emocionalmente bien. Eso, a qué se debe, es la pregunta que todos nos hacemos.

Todo empieza en la calle, la sociedad estresada, con prisas, con accidentes... Un estudiante de medicina tiene que aprender a vivir con una vida propia, cargada de historias personales, a lo que se le une la falta de horas para organizar una carrera de forma apropiada, las mil y una prácticas que tanto nos gustan; y, a aquel médico que ya todo esto consiguió, lo único que no llega a terminar de aclarar es cómo sanar su corazón y su pesar de ver tantas vidas y no vidas, tragedias, pesares y alegrías, y no poder comentarlas con más nadie que su ser, que su esencia, que está quemada en alma y vida porque se tiene un agotamiento extremo que no cesa.Gracias a Dios, existen ángeles que pueden ayudarnos. Acude a un ángel para que tu mente no reine tanto.

La solución se ciñe en esta sociedad en acudir a nuestros ángeles, a nuestros profesionales de salud y emoción mental.

Pilar Castillo Cabezas
Estudiant de 2n curs de Medicina a la UdL

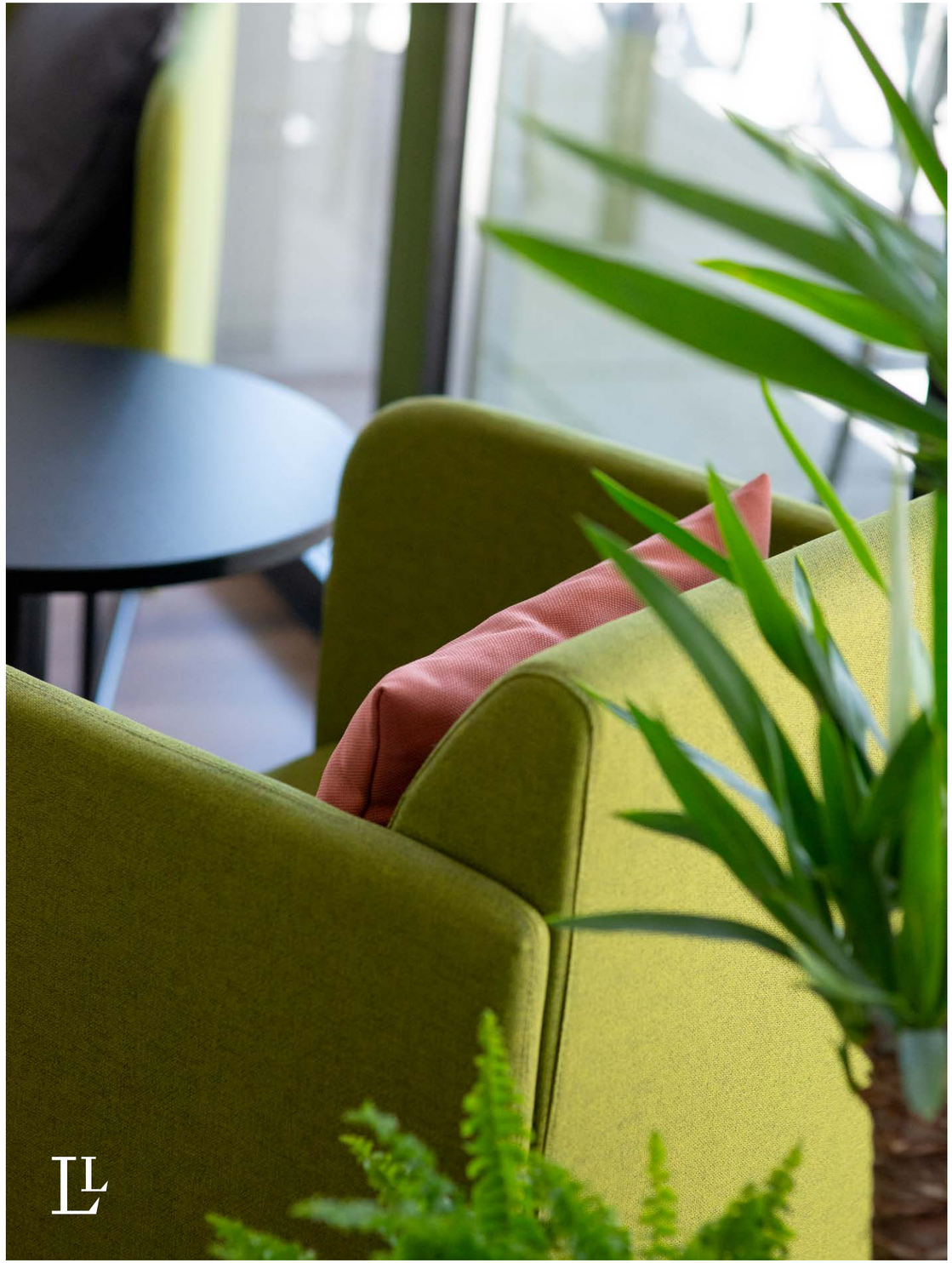

L'espai social del COMLL

Lo Casal i la seva Terrassa

Us ofereix

Lloguer de Lo Casal i/o Terrassa

Servei de menú diari

Tota la
informació a
www.comll.cat

B.

Biblioteca COMLL

El cor, motor de vida

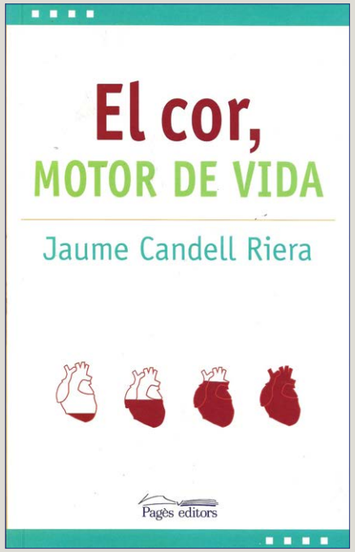

Jaume Candell Riera
Pagès editors
Lleida, 2019

L'autor

Jaume Candell Riera (Barcelona, 1949) és llicenciat en medicina per la Universitat de Barcelona (1971) i doctor per la Universitat Autònoma de Barcelona (1990). Té el títol d'especialista en Medicina Interna, Medicina Intensiva i Aparell Circulatori. Ha fet tota la seva carrera professional al Servei de Cardiologia de l'Hospital Universitari Vall d'Hebron de Barcelona. Al llarg de la seva trajectòria ha rebut més de 50 premis i beques, ha publicat 9 llibres, 81 capítols en llibres, 284 articles i ha presentat més de 500 comunicacions en congressos nacionals i internacionals sobre l'especialitat. Ha estat director de 30 cursos anuals de cardiologia Nuclear i ha participat en més de 300 conferències i taules rodones.

El llibre

Si he de parlar de llibres divulgatius, de fàcil comprensió, però sense perdre l'essència de científics, basats en l'experiència i ben documentats, sense cap mena de dubte, aquest n'és un. He tingut l'ocasió d'obsequiar el llibre a un parell de persones amb problemes cardíacs que han valorat molt positivament la seva lectura i les seves aportacions.

Segons es descriu en el resum del llibre "el cor és com un rellotge que sentim bategar dins nostre. És un òrgan que bomba sang, però també és una metàfora i un símbol. Aquest llibre pretén reflectir la visió d'un cardiòleg sobre la seva professió que, com tots els de la seva generació, ha passat de diagnosticar escoltant, preguntant, mirant, palpant, percudint, auscultant, interpretant l'electricitat generada pel cor en un electrocardiograma i observant la seva ombra en una radiografia de tòrax, a veure'l moure's en temps real en un ecocardiograma, a valorar la velocitat de la sang amb un Doppler, a reconstruir les seves estructures amb la tomografia assistida per ordinador i la ressonància magnètica, i a explorar el seu interior mitjançant el cateterisme. Tot això és el que ha passat durant les últimes quatre dècades."

En el contingut del llibre s'hi troben tantes informacions que fan referència a conceptes mèdics (la història clínica, els signes, els isòtops, l'aprenentatge continu, el circuit dels vasos sanguinis...) com aquelles que fan referència a la persona que en pateix el problema (tinc dolor al pit, m'he desmaiat, els signes...).

En definitiva, un bon llibre per a reforçar i complementar la informació que tant els avesats en el tema com els qui no, en podran treure un gran profit.

Dr. Francesc Abella Pons
Psicòleg

Yo decido. La tecnología con alma

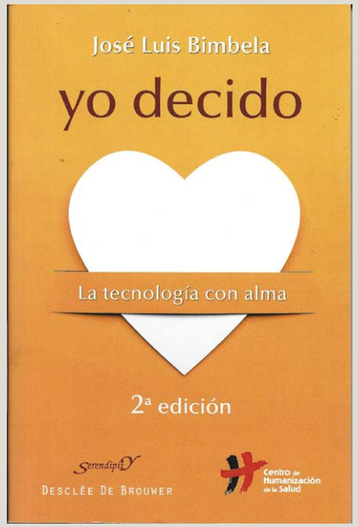

José Luis Bimbela Pedrola
Serendipity. Desclée De Brouwer
Bilbao, 2014

L'autor

José Luis Bimbela Pedrola. Segons consta en la solapa del llibre, des de molt jove va decidir compaginar estudis (econòmics, psicologia, teatre) i treball (entitats financeres, Ministeri de Treball, diversos ajuntaments). L'abrupta aparició de la SIDA el va fer descobrir dues disciplines (salut pública i counselling) i una empresa (Escola Andalusa de Salut Pública) a les que des d'aleshores estima amb passió. Va cursar estudis de Màster, primer en Drogodependències i després en salt Pública. Es va doctorar en psicologia per la Universitat de Barcelona. Es defineix com a docent i formador vocacional i en els darrers anys exerceix, amb entusiasme i compromís com a conferenciant i escriptor (http:// bimbela.es)

Així defineix ell mateix la seva actual tasca: "el meu gran repte professional actual és convertir-me en un bon docent virtual, que aconsegueixi motivar, estimular i fins i tot entusiasmar l'alumnat, també des d'aquests espais tan intangibles i virtuals on resulta una mica més difícil percebre i utilitzar el llenguatge no verbal (la música) de les persones implicades en el procés formatiu. Per aconseguir al final, el que és fonamental, l'única cosa no negociable: facilitar l'aprenentatge. Hi estic. Un altre repte?

El llibre

Diu l'autor en la presentació del llibre que ha arribat el moment de recuperar el control sobre les nostres vides. Es tracta d'un molt bon llibre de psicologia pràctica, aplicada al dia a dia. Sovint, tant en la consulta com en la vida personal, no disposem de les estratègies necessàries per assolir allò que volem, no només grans objectius com la felicitat o el benestar, sinó també situacions quotidianes com resoldre conflictes, prendre decisions o orientar un tractament. El treball del Dr. Bimbela proposa metodologies per facilitar aquest procés.

En paraules seves, "el Yo Decido" és un "què", un conjunt d'habilitats per a la relació amb un mateix i amb els altres, i també un "per a què": millorar el benestar i la salut física, emocional, social i espiritual. El llibre presenta Taules de Gimnàstica emocional, social i motivacional que ajuden a reduir el malestar i afavoreixen el benestar, el gaudi i la felicitat en el dia a dia. La seva utilitat rau en la facilitat amb què els pacients l'entenen i s'impliquen en seguir les pautes de canvi que s'hi proposen.

Dr. Francesc Abella Pons
Psicòleg

Dr. Guilherme Brasil Mourao

"Hacerme preguntas, mi verdadera profesión"

Siempre fui una persona introspectiva y curiosa, marcada por la instropección, la curiosidad intelectual y un constante deseo de ayudar a los demás. De niño me sentía feo y muy tímido, pero un día, casi por casualidad, participé en un concurso de modelos y quedé entre los finalistas del estado de São Paulo. Aunque no seguí por ese camino, esa experiencia me ayudó a empezar a expresarme y a confiar un poco más en mí.

Dr. Guilherme Brasil Mourao
Metge especialista en psiquiatria

Vengo de una familia de educadores en Brasil, y desde pequeño me fascinó el estudio y la lectura. Elegí la carrera de Comunicación Social, especializándome en Publicidad porque me atraían la psicología, la sociología y la manera en que las personas se comunican. Al mismo tiempo, me formé en terapias alternativas como la reflexología, la cromoterapia y la medicina oriental, donde descubrí que muchas enfermedades tienen un trasfondo emocional.

Con el tiempo, el mundo de la publicidad empezó a parecerme vacío. Sentía que necesitaba hacer algo que tuviera sentido, algo que ayudara de verdad. Así decidí estudiar Medicina en Argentina, y fue allí donde encontré mi verdadera vocación: la Psiquiatría. Me di cuenta de que lo que más me apasiona es estar con el otro, escuchar, entender su historia y acompañarlo en su proceso de sanación.

Mi trabajo combina la psiquiatría con una mirada más humana y emocional, integrando lo que aprendí de las terapias alternativas y el psicoanálisis. Después de varios años en Argentina, me mudé a España, a Lleida, donde actualmente trabajo como gestor en el ámbito sanitario. Me sorprendió la calidez de la gente y la manera en que valoran el cuidado mutuo.

Hoy siento que mi propósito es aportar algo a la salud mental, no solo desde el consultorio, sino también desde la gestión, ayudando a crear soluciones simples que mejoren la vida de las personas. Si pudiera hablar con mi versión más joven, le diría que siga haciéndose preguntas, porque lo importante no es tener todas las respuestas, sino mantenerse en la búsqueda.

Dr. Aly Hamadi

"Del desert del Sàhara a la consulta de Lleida"

Vaig néixer als camps de refugiats del Sàhara Occidental, enmig del desert. Quan ets petit, creus que el teu món és el normal: jugar amb rodes velles, fer cotxes amb filferros, córrer descalç sobre la sorra calenta. Érem feliços, tot i que vivíem envoltats de dificultats.

Dr. Aly Hamadi
Metge especialista en medicina familiar i comunitaria

La meva vida va canviar quan, amb deu anys, vaig participar per primera vegada al programa "**Vacances en pau**", que portava nens sahrauís a famílies d'acollida a Espanya durant l'estiu. Recordo l'impacte d'arribar a Navarra: tot verd, les cases altes, la televisió en color... Aquella experiència em va obrir els ulls a un món completament diferent.

El **2002** vaig patir una apendicitis i em van operar metges cubans que feien cooperació als camps. Em van salvar la vida, i allà va néixer la meva vocació: **volia ser metge**.

Gràcies a una **beca del govern sahrauí**, vaig poder estudiar a **Cuba**, on vaig aprendre no només medicina, sinó també el valor de la comunitat, de la constància i del servei als altres. Després vaig venir a **Lleida**, on vaig preparar el **MIR** i vaig escollir **Medicina Familiar i Comunitària**. Sempre havia pensat a ser cirurgià, però vaig entendre que el metge de família pot fer de tot una mica i, sobretot, pot **acompanyar les persones al llarg de tota la seva vida**.

Avui treballo a Lleida i valoro molt el **sistema sanitari** que tenim: accessible, complet i amb grans professionals. Després d'haver viscut situacions on no hi havia ni oxigen ni medicaments, aprens a donar gràcies pel que tens i a veure la medicina amb perspectiva.

El **2018** vam crear una **associació de metges sahrauís** i cada any aprofito part de les meves vacances per tornar als camps com a **cooperant**. Allà fem assistència sanitària i mantenim viva la connexió amb la nostra gent i la nostra causa.

He viscut moments molt durs, com la pandèmia, però també molts d'emocionants. Ser metge, per a mi, no és només curar: és **entendre, escoltar i acompanyar**. I sempre recordo una frase que m'ha guiat des de petit:

"Dels covards no s'ha escrit mai a la vida."

L'Emili Pallàs, l'avi supervivent del Titanic que va forjar un llegat de resiliència

El meu avi va ser un supervivent del Titanic, una part de la història familiar que ha marcat profundament la meva vida, tot i que mai no el vaig conèixer personalment.

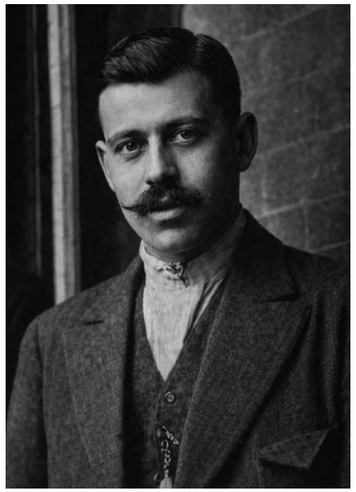

Emili Pallàs, supervivent del naufragi del Titànic.

Dr. Gerard Pallàs
Metge especialista en Otorrinolaringologia

Tot el que sé sobre ell ve dels relats que els meus pares m'han explicat i, sobretot, de la meva pròpia investigació. Des de petit, vaig sentir parlar de la seva experiència en el naufragi, però les seves paraules només arriben a través del que m'han contat els meus pares. La veritat és que ells no li donaven gaire importància al fet que el meu avi hagués estat un supervivent del Titanic. A casa mai vam tenir cap objecte personal que pogués recordar aquell moment tan dramàtic. Tot el que sé és fruit de la recerca que vaig fer amb el temps per entendre millor la magnitud de la tragèdia.

El meu avi va embarcar-se al Titanic per fer les Amèriques amb un amic, buscant una millor vida. Quan el vaixell va naufragar, va sobreviure i el van portar a Nova York, on li van donar una petita quantitat de diners per ajudar-lo a sobreviure. Amb aquests diners, va començar una nova vida i va obrir un forn de pa i una pastisseria a Barcelona. Així va aconseguir establir-se i començar una nova etapa després de l'horror que va viure.

Tot i que el meu avi mai no va parlar gaire d'aquesta experiència, la seva història de supervivència m'ha marcat profundament. Va viure moltes dificultats abans i després del Titanic, però la seva experiència va ser fonamental per entendre la seva manera de veure la vida. La seva força davant la tragèdia em va ensenyar una gran lliçó de resiliència.

Vaig decidir estudiar medicina, no perquè la història del Titanic hagués influït directament en la meva elecció, sinó perquè el meu pare també era metge. Ell era otorrinolaringòleg, i vaig créixer envoltat d'aquest món. Tot i que en els meus primers anys no tenia clar quin camí seguir, la influència familiar va ser determinant.

Campanya quirúrgica a Sierra Leone

De l'1 al 9 de maig de 2025 vam participar en una campanya de Cirujanos en Acción en col·laboració amb Bisturí Solidario, al Police Hospital de Freetown, Sierra Leone. El nostre equip, format per 14 professionals mèdics — cirurgians, anestesiòlegs, residents i infermeria—, va viatjar amb l'objectiu de portar assistència quirúrgica en un context amb greus limitacions sanitàries. Vam transportar un total de 560 kg de material quirúrgic, medicació i material fungible essencial.

Durant la campanya vam realitzar més de 200 intervencions en total d'hèrnies inguinals i ventrals, tiroidectomies per tractar bocis endèmics i cirurgia major ambulatòria en pacients adults i infants a partir de 3 anys. Vam treballar en un quiròfan amb equipament mínim, amb recursos adaptats a les necessitats del centre i aportant-nos tot el material imprescindible, incloent-hi instrumentals quirúrgics i medicaments específics, com anestèsics i antibiòtics.

A més, vam coordinar la valoració prèvia dels pacients, la planificació de les intervencions i el seguiment postoperatori. Aquesta experiència va posar de manifest les enormes mancances en equipament, formació i recursos mèdics a Sierra Leone, així com la necessitat urgent d'impulsar la cooperació internacional.

La campanya va servir per reforçar la nostra convicció sobre la importància d'actuar en àrees amb recursos quirúrgics molt limitats. No només vam portar cirurgia, sinó també formació, suport i materials per contribuir a millorar la qualitat assistencial. Aquesta experiència confirma que la solidaritat i la col·laboració entre equips i fundacions poden marcar una diferència real en la salut de comunitats vulnerables.

Dr. Jaume Ortega Alcaide
Metge espepecialista en cirurgia general i digestiva

Ficar colors a la vida

Soc metge reumatòleg, ja prejubilat. Vaig estudiar a l'Autònoma i especialitzat al ja desaparegut Hospital de Malalties Reumàtiques de Barcelona. La meva vida laboral ha transcorregut gairebé tota ella a l'Hospital de Santa Maria de Lleida, on hi he deixat amics i amigues i molts moments inoblidables.

Dr. Lluís Rosselló
Metge especialista en reumatologia

Soc fill de Bellpuig, comarca de l'Urgell, on va transcorre íntegrament la meva infantesa i adolescència, i poble de gran tradició cultural, memòria històrica i que conserva racons altament recomanats per a ser visitats com l'Església Parroquial amb l'imponent Mausoleu a Ramon Folch de Cardona, el castell o el convent de Sant Bertomeu. I dic això per comentar que si és ben cert que la medicina, i concretament la reumatologia, ha estat la meva molt principal dedicació personal i laboral durant molts anys, i encara ara de manera ja molt més reduïda, dir que sempre he guardat en el meu dia a dia un raconet a l'art i la cultura, influït de manera clara per on vaig nàixer i créixer.

Tornant a Bellpuig, de ben petit el meu pare que era pagès, però també trompetista de banda municipal i cobla, em va matricular a una escola de música on vaig aprendre solfeig i a bufar la flauta dolça que, amb els anys , m'ha servit per a tocar el saxo alt de què encara continuo fent classes amb un professor del conservatori de Lleida. També vaig tenir la sort de tenir durant el batxiller com a professor de pintura al ja mort Jaume Minguell, pintor molt reconegut de Tàrrega i autor de molts frescos a Esglésies com a la capella dels Dolors de Bellpuig. D'ell vaig aprendre a gaudir de la bellesa de les formes, volums o els colors de la pintura i que no he deixat de practicar amb els anys. He tingut altres mestres com el Frank de l'Esquirol de Tàrrega o la pintora Teresa Vall, de qui també he après molt i qui m'ha guiat per a pintar amb un estil concret entre figurisme i abstracció.

Medicina i art han estat llargament units al llarg de la història i probablement és en la pintura on aquesta relació és més estreta, sense menysprear la música o la literatura. El Dr. Julian Sheather (reconegut especialista d'ètica i drets humans de la OMS, MSF i Associació Mèdica Britànica) va dir que tenir una afinitat artística afavoreix l'exercici més humà de la professió mèdica. Potser sí.

Causalitat o casualitat?

Vaig arribar a Barcelona, procedent de Madrid, per fer la residència de pediatria, i des de llavors soc fill adoptat d'aquesta estimada terra de Catalunya a La Seu d'Urgell, ara fa ja trenta-dos anys.

Dr. Òscar Rosell Nebreda
Metge especialista en pediatria

Allò que més ha transformat la meva manera d'exercir la pediatria no és el coneixement (tan necessari), els companys (encara que treballo amb un equip magnífic a la nostra Cooperativa Pediatria dels Pirineus), els nens, nenes i famílies (que tant ens ensenyen), el sou (hem de menjar i més), el lloc (la natura i les facilitats ajuden molt), la família (el seu suport és bàsic)... però el que més m'influeix és una relació estreta, personal i continuada amb Déu, manifestada en Jesús de Natzaret.

No soc monjo, ni cèlibe, ni visc en un monestir, tot el contrari: casa nostra amb 7 fills, i els afegits, és una "festa" continua . Per això, una rutina que modela el meu dia a dia abans de començar la consulta és pregar pels meus companys de feina, la nostra Cooperativa, els pacients i les famílies que visitaré durant el dia. És una pràctica d'agraïment per la vocació que puc desenvolupar-hi i una petició d'ajuda per a fer el bé i fer-ho bé, alliberant-me d'errors greus (amb els petits ja hi compto).

La pregària em transforma a mi mateix principalment, i espero que també al meu entorn.

Casualitat o causalitat?

Sempre en el record

J.B.

Josep de Bergua Llop

1950-2025

Josep de Bergua Llop va néixer a Lleida i va mantenir sempre un fort vincle amb la seva ciutat.
Es va formar en Medicina a la Universitat Central de Barcelona i es va especialitzar en Radiologia a l'Hospital Clínic de Barcelona, on va consolidar una pràctica rigorosa i orientada al diagnòstic acurat.

L'any 1980 va tornar a Lleida per posar el seu coneixement al servei del territori. Va exercir al CAP d'Especialitats de Prat de la Riba, va ser cap del Servei de Radiologia de la Clínica Aliança i va participar activament en el programa de cribratge del càncer de mama de Lleida.

Va fundar el centre DENSITOS de medicina de la imatge i va formar part de la Junta del Col·legi de Metges de Lleida. Deixa el record d'un professional compromès, discret i honest.

Esposa, fills, nets i germana

LL.M.

Lluïsa Mas Perendreu

1968–2025

A principis de la tardor de 2025, després d'una valenta lluita contra la malaltia, la Lluïsa ens va deixar envoltada de l'amor de la seva família, afrontant el final amb serenitat i saviesa.

Nascuda el 1968, va dedicar la seva vida a la medicina i al servei de les persones. Va formar part de l'XI promoció de la Facultat de Medicina de Lleida (1987–1993) i va desenvolupar una trajectòria professional molt estimada. Va exercir al servei d'urgències de l'Hospital Comarcal del Pallars, a Tremp, i a la Clínica l'Aliança de Lleida, i posteriorment com a metgessa de família al consultori de Rosselló, mantenint sempre un fort compromís amb la comunitat.

Companya estimada, et trobarem a faltar per la teva serenitat, fermesa i qualitat humana. Has estat un exemple de compromís, empatia i fortalesa fins al final. Et recordarem sempre amb estima i gratitud.

Família de Mas Perendreu

J.T.

Jesús Tornel Garcia

1955-2025

Jesús Tornel va exercir la medicina amb una vocació profunda i una fidelitat absoluta als seus principis. Llicenciat a l'Hospital Universitari de Valladolid, es va especialitzar en Microbiologia a l'Hospital Clínic de Valladolid, iniciant una trajectòria marcada pel rigor científic i el compromís humà.

Al llarg de la seva carrera va desenvolupar una activitat professional diversa. Va ser metge oficial de la Volta Ciclista a Lleida entre 1986 i 2006 i va exercir com a metge a la presó de Ponent, a Lleida, del 1991 al 2007, mostrant una especial sensibilitat envers col·lectius vulnerables. També va treballar a Mútua Universal, primer a Cervera i posteriorment a Lleida, fins al 2019.

Era un metge que anava més enllà del diagnòstic, compromès amb cada pacient des de la proximitat, la responsabilitat i una bondat constant. Deixa el record d'un professional íntegre, generós i profundament humà.

Família de Tornel Garcia

M.D.

Mohammad Dawoud Numan Awadallah

1944-2025

Palestí nascut a Shuafat, prop de Jerusalem, va travessar el Mediterrani amb un objectiu clar: complir el somni de ser metge. Amb il·lusió i constància, ho va aconseguir. Abans d'iniciar la universitat, va aprendre l'idioma amb dos diccionaris sota el braç: àrab-anglès i anglès-castellà. Va començar els estudis a València i va completar la llicenciatura a Barcelona, especialitzant-se en oftalmologia a l'Institut Barraquer.

Va escollir Lleida per exercir la seva professió. Aquí va conèixer la seva esposa, Joana, i hi van formar una família amb els seus tres fills, Miriam, Sarah i David. Estimava profundament les seves dues terres, la d'origen i la d'acollida. Va viure amb devoció per la família i la medicina, sempre amb un somriure, gratitud, il·lusió i esperança. Per sempre, als nostres cors.

Esposa i fills

J.G.

José García Rivas

1935-2025

El hombre de Granito.

Si tuviéramos que decir solamente una cosa de nuestro padre diríamos, sin duda, que fue un hombre bueno. Fue de granito, de esa materia de su tierra, su Galicia natal: fuerte, resistente, incorruptible....

Estudió en la Universidad de Santiago de Compostela y se especializó después en ORL y más adelante en anestesiología en la escuela de especialidades del H Sant Pau

Amó su trabajo, siempre intenso, en su consulta, ambulatorio, clínicas y en su querido hospital de Santa María, el "hospitaliño", el nombre que había puesto a la carpeta del escritorio del ordenador que contenía las fotos que siempre hacía.

Fue querido por todos los que trabajaron con él por su paciencia, su carácter tranquilo y afable, sus bromitas, sus ocurrencias de Mc Giver (así lo llamaban algunas enfermeras por sus" remiendos" del material del quirófano, arreglando cosas que aún funcionarían unos años más), pero sobre todo por estar siempre disponible, a la hora que fuera y cualquier día de la semana. Hombre de pocas palabras en los eventos sociales, en su trabajo tenía la capacidad de encontrarlas, ofreciendo buenos consejos y gestos de cariño que tantos pacientes aún recuerdan....

Nunca le faltó ese buen humor gallego que tanto le caracterizó. Hemos ido descubriendo anécdotas graciosas a través de sus compañeros, entre otras que se le ocurrió practicar la pesca durante una guardia, asomando una caña desde la ventana y ocultando una media sonrisa ladina, a la espera de que algún celador le preguntase "¿Qué, Dr. Rivas, pican? "para él responderle pícaro, "pues sí, con usted ya van tres! "...

Fue feliz y amó su trabajo. Y nos amó a nosotros, todos los días de su vida.

Tu esposa e hijos.

Família de Garcia Rivas

A.H.

Antonio Hernández Agelet de Saracíbar

1954-2025

Querido Antonio:

Recuerdo cuando llegué al hospital hace 25 años como adjunta de Otorrino. Creía que estaba preparada para afrontar mi nueva etapa porque había aprendido tanto... Y aprendí, es cierto. Pero sobre todo aprendí cuando me sumé a vuestro equipo, cuando supe qué es tratar a los pacientes con afecto. Cuando entendí que el vínculo con el paciente es la mejor herramienta para ser un buen médico. No lo enseñan las facultades, pero sí los compañeros. Pude descubrir gracias a ti otros tesoros de la vida: el buen humor -vivir la vida con alegría no siempre es fácil- la sensibilidad, la empatía y, sobre todo, la fuerza del amor incondicional a la familia.

Es una suerte tener la profesión que tenemos, y es una suerte poder trabajar en equipo con dos motores: el interés y el esfuerzo individual buscando lo mejor para nuestros pacientes y el apoyo de los compañeros, que se convierten, como tú, en tutores, amigos, hermanos mayores...

Hasta siempre, Antonio. Te recordamos todos con una enorme sonrisa y un sincero agradecimiento.

Begoña Garcia

Servei ORL. Hospital Universitari Santa Maria

A.S.

Andriy Sukhlyak

1971–2025

Metge i company. Amb gran dolor i tristesa, ens acomiadem d'Andriy, un excel·lent metge i company, que ens ha deixat massa aviat. Recordarem sempre la seva valentia, proximitat i dedicació incondicional a la seva feina i als pacients. Des de ben jove, va saber que la seva vocació era cuidar els altres, i ho va fer amb una entrega total. Va començar els seus estudis a l'Escola Mèdica de Rivne (Ucraïna) i després de ser tècnic sanitari, va continuar la seva formació en Medicina a la Facultat de Ternópil, on es va especialitzar en otorrinolaringologia. Després de tres anys exercint en una clínica rural a Ucraïna, va decidir venir a Catalunya, on va superar amb èxit l'examen MIR i es va formar com a metge de família.

Durant gairebé vint anys va treballar a la Segarra, especialment a Guissona i Cervera, on va guanyar-se l'estima de pacients i companys. Ens quedem amb els records, els somriures i l'impacte que va tenir en tots nosaltres. Andriy va ser un exemple de generositat, humanitat i solidaritat. Ens va ensenyar a valorar la feina ben feta i a afrontar els moments difícils amb bon humor.

La seva partida prematura ens omple de tristesa, però la seva memòria romandrà per sempre als nostres cors. No t'oblidarem mai.

Els teus companys d'ABS Guissona i Cervera

J.M.

Josep M. Monrabà Ferrer

1954-2025

En Josep M. Monrabà ens ha deixat als 71 anys, Va desenvolupar la seva carrera professional a la sanitat pública com a metge de família per vocació i convicció, on la medicina és pràctica, amb ciència, paciència i més experiència que mitjans. Mai va ser només una feina per a ell, sinó una manera d'entendre la vida , les persones i les seves històries.

Amics i pacients coincideixen a definir-lo com a proper, entregat, i també "peculiar" segons el qualificà un dels seus millors amics. Reservat, amb un punt d'humor anglès i una mirada diferent sobre la vida que també impregnà la seva medicina.

Amant i protector de la seva família, combinà guàrdies i feina amb llargues sobretaules i converses sense presses.

Fora de la consulta, el golf era el seu entreteniment i el Barça la seva religió laica viscuda amb una passió i intensitat sense límits.

En Josep M. deixa un llegat de cura i afecte, recordat per pacients, familiars i amics com un metge que sabia curar amb el cor tant com amb la medicina.

Tània Freixanet, esposa

M.P.

Manuel Puig Mayoral

1930-2025

El Dr. Manuel Puig Mayoral, nascut a Verdú l'any 1930, va ser un metge compromès i un ferm defensor del territori. Va passar la seva joventut a Bellpuig i es va establir posteriorment a Mollerussa, des d'on va lluitar per la creació de la comarca del Pla d'Urgell mitjançant escrits a la premsa local. Gran amant de la lectura, va mantenir aquesta passió fins al final de la seva vida.

Es va llicenciar en Medicina per la Universitat de Barcelona el 1956 i va exercir com a metge de família a Claravalls, Castellnou de Seana, Vila-sana i Mollerussa. També va ser metge de diverses empreses del municipi.

Va tenir un paper rellevant al Col·legi Oficial de Metges de Lleida, on va ocupar el càrrec de vicepresident de la Junta de Govern en les primeres eleccions democràtiques de 1976, i va ser reelegit el 1982, defensant que els càrrecs no havien de superar dues legislatures.

L'any 1962 es va traslladar a Lleida, on va exercir funcions destacades com a cap local de la Creu Roja i de Sanitat, així com metge de beneficència, contribuint a la modernització de les institucions mèdiques.

El Dr. Puig serà recordat per la seva dedicació a la medicina, l'estima pel territori i el seu llegat humà i professional.

Josep M. Sangrà, gendre

M.A.G.

Máximo Alfredo Gracia Gracia

1931-2025

Nacido en Zaragoza en 1931, fue un destacado médico especializado en digestología y sanidad pública. Se licenció en Medicina en la Universidad de Zaragoza, donde obtuvo el premio extraordinario de su promoción. Dedicó su vida al cuidado de los demás, siendo siempre recordado por su trato cercano y respetuoso. Se trasladó a Lleida en 1962, donde ejerció como Jefe Local de la Cruz Roja y de Sanidad, y como médico de la beneficencia, atendiendo a los más desfavorecidos. Fue miembro activo del Colegio de Médicos de Lleida, contribuyendo a la modernización de la institución y al desarrollo sanitario del territorio.

Esencialmente una persona de fe, gran devoto y Caballero de Ntra. Sra. del Pilar, y como no de la Verge de Montserrat. Siempre mostró un gran amor por su familia, de la cual se sintió enormemente orgulloso. Su vida estuvo marcada por valores como la lealtad, el compromiso, la dedicación y el respeto por los demás. Además, fue un incansable estudioso y lector, cualidades que mantuvo hasta el final de sus días.

Máximo Alfredo Gracia será recordado como un referente profesional y personal, cuya huella perdurará en todos aquellos que tuvieron la suerte de conocerlo.

Sus hijos

JM.T.

José María Tomás Mazcaray

1952-2025

El Dr. José Maria Tomás Mazcaray, Txema pels amics, nascut a Zaragoza i amb arrels a Bielsa, va arribar a les terres de Lleida quan tot just va acabar la carrera. Va ser el metge del Palau d'Anglesola durant quatre anys i després va anar a Vilanova de Bellpuig, on va ser el metge titular del poble durant trenta-dos anys, compaginant-ho amb la consulta JM Metges, que tenia a Mollerussa.

Durant tots aquests anys, va cuidar generacions de vilanovins amb dedicació, proximitat i una gran humanitat. Sempre amb un somriure, una paraula amable i una mà estesa, es va guanyar l'afecte i el respecte de tot el poble.

Junt amb la medicina, la seva altra gran passió va ser la música. Va fundar a Mollerussa el Cor Stabat Mater, va estudiar violoncel, i va dedicar-hi hores de treball, de constància i de goig, que van portar-lo a formar part de l'Orquestra Ars Mèdica (Orquestra del col·legi de metges de Barcelona), on va compartir assajos i concerts plens d'alegria i complicitat. Per a ell, la música era amistat, harmonia i vida compartida.

Va estimar la natura amb la mateixa intensitat que estimava la música. Els paisatges del Pirineu, les muntanyes de Bielsa, els camins de silenci i aire pur, eren per a ell molt més que un refugi: eren una escola de vida.

Metge, músic, golfista, excursionista, amic, marit, pare, iaio... dedicat i amant de la seva professió, escoltant amb discreció, amb generositat i amb tendresa. Va arribar sol a aquestes terres fa gairebé cinquanta anys, ha tingut una vida plena, i ha marxat envoltat de família, amics i pacients que guardaran sempre al cor el seu llegat amb afecte.

Abans de marxar ell ens va deixar un recull de cançons que havia preparat per al seu comiat, volem compartir amb vosaltres una d'aquestes per a quan us vingui de gust escoltar-la: Solo le pido a Dios, cantada pel Bruce Springsteen.

Laura i Anna Tomas Marrades, les seves filles

Edicions MIC
93 799 07 07
www.editorialmic.com

Medicorasse
Corredoria d'assegurances

Col·legi Oficial de
Metges de Lleida

La corredoria especialitzada en assegurances per a metges

Oferim protecció asseguradora personalitzada per als col·legiats del COMLL a nivell personal, professional i empresarial amb condicions avantatjoses.

- Assessorament personalitzat
- Solucions a mida
- Accés a productes amb condicions especials
- Gestió integral de sinistres

Sol·licita sense compromís una revisió gratuïta d'assegurances

Professionals al servei de professionals

Seu del COMLL
Av. Rovira Roure, 41
25006 - Lleida

973 270 811
900 104 969

Pere Galceran
pere.galceran@med.es
Josep Condon
josep.condon@med.es

medicorasse.med.es

El COMLL actua com a col·laborador extern de Medicorasse, Correduría de Seguros del CMB, SAU. NIF A-59-498220. Domicili social: Passeig Bonanova 47, 08017 Barcelona. Inscrita al Registre Mercantil de Barcelona, al tom 20624, foli 211, full número B-10481, inscripció 1a, amb clau DGSFP J0928. Pòlissa de responsabilitat civil i capacitat financera d'acord amb el Llibre II del Real Decret Llei 3/2020. de 4 de febrer. que transposa la Directiva (UE) 2016/97, de 20 de gener, sobre la Distribució d'assegurances.

Llemosa | Poligon Industrial El Segre, Parc. 719-720
25191 Lleida | 973 20 61 00

www.emera-group.es

Nuevas residencias y centros de día Emera en Lleida

Estancias Permanentes y Temporales

¡Ven a conocer nuestro modelo de cuidados propio!

emera
LLEIDA

973 22 47 51

Av. Alcalde Rovira Roure, 103

emera
LLEIDA PONENT

873 40 78 08

C/ de Jaume II, 55